80

ବଦ୍ୟାର୍ ଅଦର ଓ ଉତ୍ଥାଦ ଦେବାର ଲେକ ନାହ ଦେଠାରେ ହେଉ ଜନ୍ତ ହେବ । ମୋଟ ଦେଶ ହେଉଡ଼ ବୈଦ୍ୟ ଓ କୃଷ୍ଟା କଲାଣ ଯାଜାର ନାନୀ ଜନ୍ତିଆ ଇ ଶ୍ୱଳକାଳ ଲେଡ଼ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତ ଜ୍ୟାନ୍ତ ଜ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ୟନ୍ତ

ି ହାଏ ହେଉ ନାହେ ହେମ୍ଲ ସହ ଏଟ୬ଏ **ନ**ହୋ

वीवान्यवाद्य हमान्यवा ବର୍ଦ୍ଧାସ୍ ନହକୁମା ମାନଙ୍କରେ ମୋହଦମା ାଲ୍କା ସେନ୍ନର କ୍ଷମଧା କ୍ୟାସାର୍ ଭାହା ବାରକୁ ଅବଦ୍ର ନାହିଁ । ଏହି ହେତ୍ର େ ଲେକ ଆସଣା କର ସ୍ୱାବାର ରେ ଧ ପ୍ରଶ ହୋଇ ବହା ରହନ୍ତ । ଭେବେ ଯେ ଦାଲ୍ଭ ନନ୍ତରେ ଏତେ ନୋକଦ୍ୟା ଉପ୍ଲେଭ ଅନ୍ତନ୍ତ୍ର କାରଣ ଏହା ସେ କେଳେ ୍ଲ୍ୟାର୍ଡ ଫଲ ହାନ୍ୟରେ ଅର୍ଥାକ୍ ଅନ୍ୟାଣ୍ଡ ର ଓ ଶବରୁ ପର୍ୟ ମୋ ଅପଣା ପରପରି ଏକ୍ ନନ୍ତି ବ୍ୟୁ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଉଷାୟ ନ ାଣ ହର୍ବାସ କରେପ୍ରରେ ମୋହଦମା ତ୍ର ହର୍ଣ୍ଣ । ଏନର ଅନ୍ୟସ୍ ମୋକଦନା ଦେବ ଓ ଶମ ଓ ପାସ୍ ଶ୍ୟକା ବ ଧୋକ-। ଦେ ବଂସ୍ ଇସ୍ ଲକ୍ ବଛ୍ଟ ନ य। ଏ। ଦ ଏକ ଅନୁଦାସ୍ତ ମୋଜଦମାକାସ ଅଟନ୍ତି ଧାନେ ଆସଣାର କୌଣ୍ଡି ବ୍ରେଖ ଲଭ୍ ହାରପ୍ରଣ ଦୃଷ୍ଟି ନ ବ୍ୟୁ ଦେବଲ ମୋକ୍ଦମା

ନ କଲେ କଣ୍ଟିମ ରହିଥାରଣ ନାହିଁ ବାରମାସ ଗୋଧୀଏ ନା ଗୋଧୀଏ ମୋକଦ୍ୟା ନେଇ ବଂଷ୍ୟ ଥାଣ୍ଡ । ଏହାନଙ୍କୁ ଇତର୍ତ୍ତ୍ୱ ।ରେ ନାମ-ଲବାଳ ଲୁବାଯାଏ । ହାଇର ଥନ ବଂଷ୍ଟ କର୍ଷମନେ ଉର୍ବାଳ ନାହଲ କର୍ଥାଣ୍ଡ ଓ ନାହଲ ନ ଆଇଲେ ବନଥାଇ କର୍ଥାର ଉଥାସ୍ଥ ଆରୁ ନାହିଁ ।

ଏହର୍ପେ ନାନାକାର୍ଣ୍ଡ ଲେକେ ବର୍-ଦାର କର୍ବାରୁ ପ୍ରକୃତ ହୃଅନୁ ହନୁ ଏଥନଧ-ରେ ଗଡ଼ିକାର ଗ୍ରଳାନାନେ କେଉଁ ସେଣ୍ଡ୍ର ଭାହା ସେହାନଙ୍କର୍ପ୍ୟ ଉଥାପିତ ହେବା ସାହା କର୍ଷଣ ମୋକଦନା ବର୍ଷ ଅବସ୍ଥା ଦୃଖାର ପାଠକହାନେ କଣ୍ପସ୍ଟ କର୍ ପାର୍ଟେ ଅମୃନାନ-ଙ୍କର୍ କହିବାର ଅଧିକ । ଗଡ଼ିକାର ଗ୍ଳାମାନଙ୍ ବଙ୍ଗଦେଶର୍ ସମୟ ପ୍ରଳାଠାର୍ ସର୍କାର୍ ଉତ୍ମ ଅବହାରେ ରଖିଅନ୍ତର୍ । ଏହାନେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସର୍ ଆଇନର କଣାଭ୍ର ନ୍ହନ୍ତ କର୍ ଆସଣା ଅଧିକାର୍ଷ ଭୂମଣଣ୍ଡରେ ଗ୍ଳାର ନ୍ୟସ୍ଟ ଗାହନ ହର୍ଷରୁକ୍ ଓ ଗ୍ରହ୍ମହୋହ ନର୍-ଜ୍ଞା ପ୍ରଶ ଅଧ ଗ୍ରତର୍ ଅପଶ୍ଧ ନ ଚେଲେ ବର୍ବାପ କର୍ମନ୍ସନାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣ୍ଟ ବ୍ୟସ୍ତର ଏହାଙ୍କ ଉସରେ କଡ଼ିଭ୍ ପ୍ରକାଶ କର କାହାଣ, । ଅଥର ଚଃଖର୍ ବ୍ୟସ୍ ସେ ଏହାଲେ ହାହାଳୟ ହାହା ବ୍ୟାଦ ସେବ ୍ଦର୍କାନ୍ଟକ ସବ୍ଷିଦ୍ୟେଶ କ୍ରନ୍ଦ୍ୟକ ଅଧାନ ହୋଇ ଅପଣା ନର୍ଯ୍ୟାଦାର ବ୍ୟସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ

ଯକ୍ରରେ ବୃହିଦାଳ ବହିଲେ ସୀମାରଞ୍ସଣ ବ୍ୟସ୍ତକ ମୋତଦମା ଯଥାଅ ମୋତଦମା ନ୍ୟଇ ବନ୍ଧକ୍ଷ ବ୍ୟୁ ହାନ୍ଦର କୋଗେ ବ ଅଧ-କୋର ଏପାଣ ସେପାଣ ସୀହା ଥିଲ ହେଲେ ବ୍ଷେଷ ଅର୍ଲ୍କ ଅନ୍ଦ୍ରକୁ ଅନ୍ ନାହ । ଗ୍ଳାମନେ ଗଡ଼ବା କନ୍ଦିଶରେ ବେଲେ ସର୍ଚ ଜ୍ୟୁ ଗ୍ରେଥିକ କଲେଣି ଯେ ଗ୍ରେବର ହାମା ରବ୍ୟୟ ତ୍ରି ସଦାରେ ବାନାନ୍ୟ ନାମଲ୍ଭକାର୍ର ଅବହାରୁ ଅବଲ୍ୟନ କ୍ରଲ । ସେଉଁଠାର୍ ର୍ଜ ଉଠିହା ବେଠା ହାମଳାର୍ଶ ପ୍ରାଣ୍ଡ ବ୍ଳାବ ନୃଅଭ ନାହ ସେଉଁ ହାନ ବନ୍ଧଟରରେ ମୃଣ୍ଡି ଓ ଏକସକାର ଲେକର ଅଗ୍ୱନ୍ଧ ହେତ ହାନରେ ଥାସ ହାନା ପେଳ କରେ । ଜାଭ ହେଇ । ଯଥାଅଁ ସମାଲେଚନା କଲେ ଅନ୍ନାନ ହଥଇ ସେ ସାମା ଲଗି ହୋକଦମାକୁ ଗ୍ରାମାନେ ଅପଣା / ସେଖିହ୍ୟ ହେରୁ ଜ୍ଞାନ କର୍ ଇହିଁରେ

ସମ୍ବୟଳେ ଯେ ଏହର୍ଷ ହୃଅଇ ଅଥାର ସମସ୍ତ ସୀମାର୍ଗ୍ସଣ ମୋକଦ୍ମା ସେ ଅନ୍ଥକ ଏହିଷ ବୋଲ୍ବା ଅନୃମାନଙ୍କର ଅଭ୍ଞାସ୍ ନ୍ନର । ନାଣ ଅଧିକାଂଶ ମୋକଦ୍ୱାର ଅବଥି। ଦୃଷ୍ମ କଲେ ବୋଧ ହେବ ଯେ ସେ ସବୁ ମୋକଦମା କର୍ବାର୍ ଭାବୃଗ ପ୍ରବଳ ଭାର୍ଣ ନାହିଁ ଏକ ବଡ ଅଞ୍ଜର୍ୟର ବ୍ଷପ୍ତ ସେ ଗଡ଼-ଜାରମାବାଲ ବର୍ଦ୍ଦେଶ୍ର ହାଦ୍ୟଙ୍କର୍ଗ ଇର୍ବ ଓ ସେ ସମୂର ନକ୍ଷାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁର ହୋଇଅଛ ଓ ସେ ସମସ୍ତର ସର୍ବଦ ମ୍ନାକସାନାନ ଅନେକ କଃଡ ହୋଇ ମାମା ଚର୍ଚ୍ଚ କାର୍ଣ ଷଥର ବା ସକ୍ରାସ୍ତ୍ରମାନ ଓଡ଼ିଭ ହୋଇଅଛି । ଏଷର୍ ସମସ୍ଥରେ କେରେ ମୋକଦନା ହୋଇ ଆହୃର ବ୍ରଶେଷ୍ଟ୍ସେ ସାହା କର୍ଷଣ ହୋଇ-ଅହି ରଥାର ଅଳ ସର୍ଚ୍ଚ ଏପ୍ରାର ମୋକ୍ଦ୍ନା ଗେଷ ୱେଉ ନାହିଁ । ଗ୍ରାନାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକର୍ଷ ଏପ୍ରକାର କେଭୋଟି ମୋକଦମା ଲାଗି ର୍ତୃଥ୍ୟାର୍ ଦେଖାଯାଏ । ଏ ବିଷସ୍ ଗ୍ରାନା-ନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯେଞ୍ସ କଳନୀସ୍ୱ ଗଉଚ୍ଚାର ସଏର୍ଗ୍ରେଣ୍ଡାଙ୍କ ନବଲୁନା ସୟରେ ଇତ୍ୟ ଅଧୟ । କାର୍ଶ ବୃଷରଗ୍ଲେଶ୍ରେମ୍ନ ସାହେବଂ ଯେବେ ସର୍ବେସ୍ସ ନକ୍ଷାକୁ ସବଂଶରେ ହୃତ୍ ର୍ଖନ୍ତେ ଓ ସେଉଁ ଗ୍ଳା ଅନ୍ୟସ୍ ଶ୍ଙକ ହାନା ଦଶ୍ୟତ୍ର ଅନ୍ୟ ଗ୍ଡା ନାନରେ ନୋଇ-ଦ୍ନା କର୍କ୍ତା ଭାବା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉର୍ସ୍ଥାର୍ କ ଅଧ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟାନ କର୍ଲେ ଜାହା ବେଲେ ଗ୍ଳାହାନେ ଏଭେ ହୋଡ଼ଦ୍ନା ଉଷ-ହିଳ ବର୍ବାକୁ ସାହସୀ ବୃଷ୍ଟେ ନାସ୍ତି । ଏକଥାଗ୍ରେ ବ୍ୟର୍ ହେଉଥିଲେ କହାଗି ଅଧିକ ମୋକଦମା ହଅଇ ନାଧିଁ । ଯେତେ-ବେଳେ ଲେକେ ବେଖନ୍ତ ଯେ ନ୍ୟପ୍ତର କେଉ ବା ଅନ୍ୟାଥିରେ କେଉ ଗୋଟିଏ ମେ କଦମା ଉପସ୍ଥିତ କରେ ତହି ରେ ଭ୍ୟୁତ୍ତୀ ବ୍ୟୁତ୍ତ ସାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଅନ୍ତ କେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋକଦମା କରବାକୁ ଆଉ କ୍ଷିତ୍ତ ହଅନ୍ତ ନାହ୍ୟ ସେବେତ ଧେନାନେ ନ୍ୟପ୍ତ୍ତ ବାଶିଥାନ୍ତ ଯେ ହଅଇତ ଅଭ୍ୟୁ ହିବ ବେବ କୋହଲେ ବ୍ରେ ଅର ନାହ୍ୟ । ମୋକଦନା କରବା ଯେ ବ୍ୟକ୍ତଳନକ ଓ ମାନହାଳର ବେତ୍ର ଭାବା ସମ୍ୟ ଲେକ୍ଟ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହଅଇ ନାହ୍ୟ ।

ଯାହା ବେଉ ଗ୍ଳାନ ନଙ୍ ସଙ୍କା ବାନା-ବ୍ଷସ୍ତକ ମୋକଦନାରେ ବ୍ୟ ଅବାକ କେଙ୍କ ଅଟ୍ନୋନେ ଅନେକ ଅକଞ୍କ ବ୍ୟୁବନା କର୍-ଅରୁଁ ଓ ଅମ୍ନାନଙ୍କ ଏକାକ୍ କାହନା ଯେ ଗଡ଼ିଳାଭର ସ୍ଥର୍ଗ୍ୟେଣ୍ଡେଶ ସାହେକ ଏଥିର କୌଣ୍ଡି ସ୍ଥଳାର୍ ଚନ୍ତା କର୍ ଏଞ୍ଜ ନାମଲ-ନାନ ଶବାର୍ଣ କର୍ନୁ । ଭାହା ହେଲେ ଗ୍ଳାମାନେ ଏ ଉପାସ୍ତୁ ପ୍ରସ ଅପଣାରୁ ଅନ୍ଧା-କ୍ୟ ସ୍ତାମାନଙ୍କଠାର୍ ଉର୍କ୍ତ ବେଲ ଅର୍ବସ୍କ ଦେବାରୁ ପ୍ଧା କର ଅପଣ ଓ ଗ୍ଳଂବେ 'ବହା, ବୁଦି, ସହାରୀ ଓ ହମାଗ୍ରର ଉଦ୍ପତ ହାଧନ କରବାଦ୍ୱାସ୍ ଅପଣାକୁ ଗୌରବାନ୍ତ କର୍ବେ ଏକ ବ୍ରାହନପ୍ରାଲୀ ଅବଲ୍ମ୍ନଶୃବକ ପ୍ରକା-କର୍ ପ୍ରଭ ସାଧନ ଜଣ୍ ଗ୍ରବ ଗ୍ରେଗ ଜର୍ବାର ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖାଇଟେ । ଗ୍ରାନାନେ ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଳଃସଂଯୋଗ ନ କର୍ କୃଥା ବ୍ୟ-ସ୍ତେ କାଲଚର୍ଣ କର୍ବାର୍ ଦେଶ ଅମ୍ବେ-ମାନେ ଏ ପ୍ରଞ୍ଚ ଲେଖିକାରେ ପ୍ରକୃତ୍ ହେଲ୍ ।

ସାସ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ୁ ସାସୁରୁ କମିଶ୍ୱର ସାହେବ ଗଭ ତାଲ ବାଷିତ ଗ୍ଡଳାଭଗ୍ରଣ କାରଣ ଏ ନଗ୍ରର ପ୍ରଥାନ ତଲେ । ସେ ପ୍ରଥମେ କଲଗ୍ମ ପୁର୍ ବୋଲ ବାଲେଶ୍ବର ଦଗ୍ରୁ ଗମନ କର୍ବେ ।

ସାୟରୁ ତେବଜ ଲେଖି ସାହେକ କ୍ଷକ ସ୍ଲବର୍ ଉଞ୍ଜିତ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଗ୍ତେଶ କ୍ୟୁକ୍ ବୋଲ୍ ଅବେଶ ହୋଇବ୍ରକ୍ତ ।

କେନ୍ତାଷ୍ଟରା ଅଞ୍ଚଳର୍ କଣେ ସବସ୍ତେର୍କ ଲେଖିଅର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏ ବର୍ଷ କୃର୍ଦ୍ଦେଶର୍ କର ସାଦୂର୍ଦାନ ହୋଇଅଛି । ଏକା ଉର୍ଥପ୍ର ଭାନରେ ସାସ୍ ଦୂଇଗଭ ଲେକର୍ ଛବାସ ଭଷ୍ୟଧ୍ୟ ଥାସ୍ ତ * ଶର୍ ଅଲ୍ଲେକ ଏ ଗ୍ରେଗରେ ଅନାର୍ ହୋଇ ନାହାରୁ । ନାଷ ବ୍ଃଗର ବଷ୍ୟ ଯେ ଅଧିକ ସର୍ମାଣରେ ମୃତ୍ ଘଟନା ହୋଇ ନାହ୍ୟ ।

∕ଅଗାନୀ ସ୍ଥାବଠାର୍ ଏକମାସ ପର୍ଯ୍ୟ କଃକ୍ରଲ୍ୟ ନାଲନାନ ବାଶିକ ସଂସାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶନିଉ ବଜ ହେବାର ହିର ହୋଇଅଞ ।

କାଇ ଗୁଣ୍କାର୍ ନୁଶଲମାନନାନଙ୍କ ଇବ ଓ ସ୍ୱଳଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଣ୍ଡ ସଙ୍କମାନ ଏକ:୧କଲ-କେ ସଉବାୟ ନଗରବାଧିନାନେ ତେ ଅନନ୍ଦ ଉପ୍ରେଶ କଲେ ।

ନଧ୍ୟ ଦେଶର ପ୍ରଥାନ କମିଶ୍ର ଚଳିଭମାହ ରା ୬୩ କ ୬୭ ର୍ଖରେ ସମ୍ବ୍ୟୁର୍ପେ ପ୍ର-ବେଶ ହେବାର କଥା ୮୭ । ଏହାଙ୍କ ସଙ୍କରେ ପ୍ରୟୁ, କେଲ୍, ଖ୍ୟାଧ୍ୟ ଶିୟାବ୍ରସ୍ତର ଇନସ୍କ୍ରେପ୍ର କେନ୍ଦ୍ରଲ୍ୟାନେ ଅବଅନ୍ତର । ସମ୍କ୍ୟୁର୍ଦ୍ କ୍ର ସ୍ରଧ୍ୟ ।

ଶ୍ୱଣାଯାଏ ସେ ସମ୍କ୍ୟୁକ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟୁତ୍ତି ଶବ ଦହନ ହେଉଥିଲା ଜଣେ ବ୍ୟୁତ୍ତି ବସ୍ୱା କେଉମୁଣୀ ସେ ପରା ଅଗୁଁ ରେ ଓେଇଁ- ପର ପ୍ରାଣଭ୍ୟଗ ଜଣ । ଏହାର ସ୍ୱାନୀ ଓ ହୁସ୍ୱୋଧ ପିଲ ଅନ୍ତଳ୍ପ । ପର୍ଚ୍ଚ ପର୍ଚ୍ଚାଦ୍ରେ ବହନ ଜାହାକୁ ଧଞ୍ଚାକୁ ସିବାରେ ସେ ବହଳ ସେ ଦୁର୍ଗାଠାକୁଗ୍ୟୀ ଅଟନ୍ତ ସେ ଭାହାକୁ ଧଞ୍ଚ ଜାକୁ ସାଲ୍ପିକ । ଲେକେ ଉନ୍ଦ ଜାହା ପାଞ୍ଜକୁ ଗଲେ ନାହ୍ୟ ।

ଅମ୍ବେମନେ ଶ୍ରି ଅନ୍ତର ହେକ୍ତି ଯେ ବ୍ୟଞ୍ଜ ବହାବ ହାରଣ ମେଉଁ ଅଇନ ହେନ୍ତାର ପ୍ରଥାବ ହୋଇଥିଲ ଭାଷା ପର୍ଭବ୍ତ ହେଳା । ଗ୍ରେକ୍ତୀପ୍ ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟାସକ ହଣ୍ଡର ଜଣେ ଏବ୍ୟ ଶ୍ରିପିକ୍ ଗାହେକ ଅଭ ଗୋଟିଣ ବହାହ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ନ୍ଦ୍ରାବଦା ଜଣ ଅଗର କର୍ବାକୁ ଅଦେଶ ପାଇଅଛନ୍ତ ଯେ ଗ୍ରେକ୍ତିକ ଯେ ସମ୍ପର ବ୍ୟକ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଅନ୍ତର ବ୍ୟବ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ବହାହ କାର୍ଣ ବ୍ୟାନ ବର୍ବା ଉକ୍ତ ଅଭ୍ୟକର ଉଦ୍ୟେଶ ହେକ ।

ବ୍ରସହ ।

ଅମୃ ରହିରେ ଉଲଲ୍ଥିର ଔଷଧମାହ ବନସ୍ତର୍ଥ ସମୃତ ଅହି ସମ୍ୟାହର ଲେତେ ନସ୍କର୍ଥାରତେ । ବଙ୍ଗଳ କ୍ତିହା ଓ ଓ ଓ ଗୋଟ

	AND THE PARTY	
ଶ୍ଳାଷ୍ୟୁ ବ୍ଷଳା	୬ ଶ୍ର ଥୋଚ	
ପୂଖାସତ ବ୍ରିଦା	१ ० ० ८ थ। ४	
ସର୍ସାଭ ଭୈର୍ବ	३ ४ ० ६८॥ *	
ଅନ୍ନ ହୈର୍ବ	३९ ० थ। ४	
ବସମୁକୁ ସ୍ନାହାର ବ୍ରିହା	१ ० ० ८ थ। ८	
ନାଗ୍ସ୍ଣଭେଲ	66 6 6 6 60	
ଗ୍ରୁଗ୍ୟାଦ ଭୈଲ	60 6 0 9 60	
ବୃବଳ ପ୍ରବାର୍ଣ ଭୈଲ	C8 6 61 4 60	
ଅଗୋହାଦ ପ୍ର	68.6 6 9 0	
A STREET	ଜଗନ୍ନାଥ ନିଶ	
ଅଳନ୍ତାନ ବଳାର		

ଏ କଗର୍ବେ ଦେତୀ ପ୍ ଚକ୍ଷା ସାଧ୍ୟ ସମ୍ବୀଯ୍ ଔଷଧାଦର ଅସଭାବ ହେଉଁ ଟ୍ରିଟ ନାନଙ୍କର କଭାନ କ୍ଲେମ ହେଉଥବାର ଅଟେ ଯେଉଁ / ବ୍ରେଗ୍ର ସେଯେ ଔଷଧ ଭାହା ପ୍ରଷ୍ଟୁତ କ୍ଷକା ବ୍ୟସ୍ତେ ଅଇଲାବା ହୋଇ ସ୍ଟେମ କମ୍ଲଣ୍ଡ ଔଷଧାଦ ପ୍ରଷ୍ଟୁତ ବ୍ୟଅନ୍ତ୍ର ସେ ଔଷଧ ଯେଉଁ /ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ତଳ ସେହି ସେମାନେ ଆମ୍ଭ କ୍ଟେମ୍ବର ଉଲ୍ବଳରେ ପାଷ୍ଟ ହେଟେ, ଯବିଂଧି ଉଲ୍ଗ ଔଷଧ ସସ୍କା କର୍ବା କୁ ବାଞ୍ଚା କର୍ବେ ଭେବେ ବନା ବୃତ୍ୟୁକ୍ତେ

यम् आ अस्य याल्लिम । स्था		
ସ୍ଟେସର ନାମ	ଭ୍ୟୁଷ୍ଟ ନାମ	
ବାରତଫ	ଭବସ୍ୱାର	
ବନ୍ଦିଆଭ	ଅଗ୍ୟୁ ନ୍ଦିଂନ କଥ	
	ଅଞ୍ଚାଳନର୍ଷ	
ଷର୍ଣ୍ଣକୃଷ	ବଟେପୃର୍ ଲୌହ	
व्यवस्थित	ପ୍ରିରତ୍ର ବଣିକା	
	ସା ବହାଧର ହିଥାଠା	
	र र्थ तेश्रद	
	କମିଲ୍ଖ୍ଲ	

वृत्र्वादे ।

ଚୌଧ୍ୟ ବୁଳହସୋକ ବାସ	ବସସ୍ଥା	70	9
ବାରୁ ଅର୍ବଭାନ୍ଦଦାୟ ଜଣକ	315-33	8	,
ଗ୍ରା କଞ୍ଚେ ତୌଷଠାଷଡା	37	8	9

ଦଳ ଏହି ପ୍ରକ୍ରଶ୍ରିତ ହେଉ ବ୍ୟତ ବର୍ଣା-ବଳାର ବ୍ୟବସିଶିତ ବୁଖାରଙ୍ ସହାଲପ୍ତେ ସହର ଓ ସବ୍ୟର ହେଲ୍ ।

ସାସ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ୍ୟଗ

र्वद्रवन

ରା । "ର୍ଗ ଉହମ୍ର ସନ୍ଦେଶ୍ରିଆ । ମ । ପୌଷ ଦ ୧୦ ନ ସନ ୧୬୭୯ସାଲ୍ ସଲକାର

ଅଗିନ ବାଷିକ ମୂଲ ୪× ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୬ ନଫସଲ୍ ଆଇ ଡାକମାସ୍ଲ ୪୧୩

ଗ୍ର ସମାର୍ବ ।

ଅଗାନା ସୋନବାୟ ବଡ଼ଦନ ଇଗଗ୍ଡନା-ନଙ୍କର ବାର୍ଷ୍ଣ ମହାଷଙ୍କ ଉପହୃତ କ୍ରେ କୌଣହି मिर्मेश लेवेडर शक्ष द्रायादी र ठाउँ। ମୂଙ୍କ କର୍ଗନାଳଙ୍କରେ ଏ ହମସ୍ତର ଘୋଡ଼ା ବୌଡ ଇଭ୍ୟଦ ଜୀଡ଼ାରେ ସକସାଧାର୍ଣ ବଞ୍ଚ ଏ ଅନ୍ତବ ଜର୍ଥଲେ । ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରାଯ୍ ସର୍ ବାହାୟବାଲୁ ହେବ ନାହିଁ । ଗଭବର୍ଷ ଅଲ୍ଟନ-ରେ ସିଆସାସାନଙ ହୌଡ଼ାହୋଇ ଖେଲ ହାଇଥ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ ଭାହା ଏହି ବ୍ୟାହ୍ୟ ସେଷ ହୋଇସଲ । ବଡ଼ଦନ ତାଲ୍କର ର-ହ୍ୟ ନାହିଁ । ନାଖ ଅକ୍ଟେମନେ ଦେଣ୍ଅନ୍ତି ସେ ଏ-ବର୍ଷ ଶାରତାଲ ପ୍ରାସ୍ କଥା ସିହ ନାହ ଯେବେ କଉିଦନ ସୋଏକରେ ଗ୍ଲେଗର ଜ-ଥାଚ ସମ୍ବ ନୃଅଇ ଯେ କାନ୍ୟସ ନାୟରେ ଏ ନଗର୍ଷେ ଏକ୍ସକାର୍ ସନାଗ୍ରେ ହୋଇ गारक । दब वनग्रह्म ब्रायुनु नावर्श्वक ଚେନ୍ଦ୍ର ସାହେବ ବୃଷ୍ଟଦେଶକୁ ସିଦେ ଓ ଏମ୍କ ଅଣା ଅହିଯେ କଟକ ନଗର ଦେଖି ସଠାରୁ ଏମନ ବୟବେ । ଗ୍ରଜବର୍ଷର ସ-ଧାନ ବର୍ଷ୍ୟର ଓଉଣାଲୁ ଅହିଲେ ହେଉ କୌତ୍ୱଳ ଓ କେଳେ ଶେଣ୍ ପ୍ରଶି କେଳେ ଲେ-ବଳ ସ୍ଥାବନ କେବ ଭାହାର ସାହା ଦ ? ଖନ୍ଦେମାନେ ବଥାନ୍ତର ସାଠତର୍କ୍ତ ହୋ-ଗଣ୍ର୍ୟ ପ୍ରଥାନ କମିମ୍ନୟ କଞ୍ଜେ କ୍ରିଡ

ସାହେକ ଏହି ନଗର ବାଟ୍ଟେ କଲ୍କଭାଲୁ ସଦେ ସେଠାରୁ ସିବା କେବଲ ଗବ୍ୟୁର୍ ଜେ-ନର୍କ୍ ସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାଭ୍ କର୍ବା ଶାଇ ଅଟର। ସେ ବର୍ତମାନ ସମ୍ଲସ୍କର୍ବେ प्रकृ राज् वकु अवृ व र क स्रिके ଏଥ୍ର ବୋଧ ହେଉଅଛ କ ସେହରକ ସ୍କ-ର୍ଷିର୍ ଜେନର୍ଲ ସାହେକ କଃକରୁ ଅସିଥିବେ ଓ ସଥାନ କମିଶ୍ର ଏହାଙ୍କ ଏହଠାରେ କେନି-ବାର୍ କଲ୍ନା କଷ୍ଅତ୍ରଳ । ଅମ୍ମାନଙ୍କ ବନ୍ତି-ଦ୍ର ମହଲ୍ ଯାଇଅବାର ଅଟ୍ନୋନେ ଇନ ନମେ ଗଭ ସ୍ଥାବରେ ଲେଖିଥଲ୍ । ଭାହାକର ର୍ମଣ ଏହମାୟ ସ୍କାସେ ଛଡ଼ଭ ହୋଇଅଛି । ଉଦ୍ବ କାର୍ଣ ଏହି ବ୍ୟଲ୍ଲ ହୋଇଅଞ୍ଚ ଯେ ବେ କ୍ଷେପର୍ଠାରୁ ଯାଇ ବନର ସଶ୍ୟା ତ-ରଚା ଇଞ୍ଜିସ୍ର ଗ୍ରନ୍ଦିନ ସାହେତଙ୍କୁ ରେନି-ବେ । ସେ ଏଥିଂ ଧାନ୍ତ ଅନେଶ୍ରିଖ ଓ ଅଞ୍ଜ ସେନ ବ୍ୟସନ୍ଠାକୁ ଅବ୍ଅତ୍ତନ୍ତ । ହାଇତୋ-ର୍ଜ ଜଳ ଫିସ୍କ୍ୟାହେକଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାହା ହେଉୁକ୍ ସର୍ବାଣ୍ ଜାହାନରେ ବ୍ୟସରଠାରୁ ଅଟନା-ର୍ ଅଛ ଓ କଃକରୁ ଅସିଟେ ବୋଲ ଶ୍ରଣା-ଯାଏ । ଏହସକୁ କାରଣର୍ କମିଶ୍ର ସାବେକଙ ର୍ବଣି ହେଲ । ସେବେ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ୍ଟାଲରେ ଅବନ୍ତ ତମା ଏକଟ ହେବା ଶ-ର୍ଯ୍ୟର ଏଠାରେ ରହନ୍ତ ଭେବେ କ୍ଲାକ ନଗର-ରେ ଜୟ ବମାର୍ବ୍ୟ ହେବ । ଏଥିବାର୍ ବର୍ମ-୍ର୍ମେମରେ ବର୍ଷାଲଗ୍ ଅଧି ନାହାର । ଏ ନାନେ ଏକ୍ୟରେ ଅସିକା କଡ଼ ଭାଗ୍ୟର ବ୍ୟସ୍

ଦେଶୀସ୍ ବହ୍ୟା

वक वृद्ध अञ्चलवाद्य स्त्रिकाञ्चन ହଭାରେ ଦେଶୀପୃ ରହେ। ବଞ୍ଜମ୍ବରେ ଭର୍ଦ-ବରକ ହୋଇଥିଲା । ସଭ୍ୟମାନଙ୍କର୍ ମଭ ଏହ କଣାଗଲ ସେ ଇଂଗ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରା ଅଟେଛା ଦେଖାସ୍ ଚହୟା ଉଲ୍ୟ ହେବଳ ଶୟ ରହୟା-ବେ ଇଂଗ୍ରହୀନେ ପଞ୍ଚ, ନରୁହା ନୃଷ୍ଟ ଇଭାବ ଶାଶ୍ରକ ବାଡ଼ା ଅଟେମ୍ବା କଞ୍ୟୁନେ ସେନାଳ-କର୍ ଅଧିତା ବେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏ ବସସ୍ତେ ଦେଗୀସ୍ ଚହ୍ୟା ପ୍ରଣାଲୀ ଅନୁଭମ ଏକ ଭାହା ଏ ବେଶାସ୍ତ ଲେକଙ୍କ ମୃଗ୍ୟସର - ମିକ୍ୟ ଥିବାର ଅଧିକ ଉଷକାର୍କ ଅଧିଲ । ନାଣ ବଃଗର ବ୍ଷତ୍ ଯେ ବର୍ମାଜ ଚହସାଗାୟ ବାସ୍ ଲେଷ ହୋଇଏଛ ଓ ସେଉଁମାନେ ଶବ୍ୟ। କର୍ଷରୁକୁ ସେମାନେ ସାନାନଃ ଗାଞ୍ଜ ଅଧ୍ୟସ୍କଳ କର୍ଲ୍ୟ ଅବଏକ ଏହାଙ୍ଗ୍ୱାଗ୍ ଯଥାଗ୍ୟ ନ୍ୟଥା-ର ହେଉ ନାହିଁ । ଅନ୍ତର୍ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦକ୍ତ ଏହା ଯେ ବେଣୀଧୃ ଉତ୍ତନ ଔଷଧନାହ କ୍ଷୃତ୍ୟୟ ଓ ବହୁବାଳ ଓ ପର୍ଣନରେ ସମ୍ଭ ହେଅଛ ଓ ଅବର୍ଷକ ସମସ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାର୍ ଉଦ୍ଧ ର ଗୃଣର୍ ଲେବନାନେ ବ୍ଞୂର ବ୍ରେଷରେ ଅଳେତ ରହେକ କୃଷିମ ଔଷଧ ବନ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ବୋଲ୍ ରଦ୍ୱାକ୍ ଉଷକାର ହୃଅଇ ନାହିଁ ଏବ

ଏକଂ କଣର୍ ମନ୍ତମ ହେଉଁ କେହ ପ୍ରକୃତ ଔଷଧ ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଇହିଁ ବେ ନମ୍ମାୟ ହୃଅୟ ନାହାଁ । ଅଉ ବାନାନ୍ୟ ଉପପୁର୍ପ୍ ଔଷଧ ଅଷ୍ୟା ହେବାର୍ ମଧ୍ୟ କଠିନ ଇଭ୍ୟବ ଅନେକ କାରଣର୍ ଦେଶୀପୃ ଔଷଧ ପ୍ରଭ ଅଣ୍ଡବା ସୂଭ୍ର୍ତ୍ତ ଜତ୍ୟକଙ୍କ ଅବର୍ ନ ହେବାର୍ ସେନାନେ ଅର୍ଶନ କର୍ ଅନ୍ତ୍ର ଜାବାନ୍ତ ଓ ହେ କ୍ଲ କା-ଣର୍ଭ ଭାହାର୍ ବଦ୍ୟ ଅର୍ଣ୍ୟ ପ୍ରେନ୍ତର୍ ହୋଇଥିଛି ।

ଏହିଞ୍ସେ ଦେଶୀସ୍ଥ ଚକ୍ୟାର୍ ମହତ୍ର ଲେଷ ସକ୍ଷରେ ରହୟକ ଓ ଗ୍ରୋ ଉଲ୍ସ ଯୋଗ ହେବାର୍ ଏ ରବ୍ୟାର୍ ରଚାନ୍ ସାନାବ୍ୟା ହୋଇଅନ୍ଥ ଅଥର ଅନେକଲେକ ଡାକୃତ୍ ଔଷଧ ନ ଗାଇବେ ବୋଲ ସାନାକ୍ୟ ଦେଶୀସ୍ ରକ୍ଷ୍ୟକ ହନ୍ତରେ ପାଣ ସମସଣ କର୍ କ୍ଲୋକ-ଗ୍ରେଗ କର୍ଅଛନ୍ତ । ଏଥିର ପ୍ରଚନାର କାର୍ଣ ଉଚ୍ଚାସିନା ସକ୍ତର ଏହା ପ୍ରଥାବ ହୋଇଅଛି ଯେ ଏହ ନମର୍ରେ ଗୋଟିଏ ଦେଶୀପୃ ଓଷଥ-ବ୍ୟସ୍ତର ବୋକାନ ଏକ ଭହି ସମ୍ପର୍ଜରେ ଜଣେ ଉତ୍ନ ରହୟକ କଣ୍ଡକୁ କର୍ବାକୁ ହେବ । ଦୋକାଳରେ ବହୃମୂଲ୍ୟ ଓ ସଚଗ୍ରର ପୃଞ୍ଚାପ୍ୟ ଔଷଧନାନ ପଞ୍ଚ ଉ ର୍ଗଥିବ ଯେ ଭ୍ରଭ ନୂଲ୍ୟ-ରେ ଲେକେ ବସ୍କର୍ ଆର୍ବେ । ଚନ୍ଦ୍ରକ ସେ ସରୁ ସସ୍ତ କର୍ବେ ଓ ଭାହାଙ୍କ ଶତ୍ତ୍ୟରେ ସାଞ୍ଚଳଣ ଗ୍ରଣ କଳ୍ପ ଶ୍ରବକ୍ତି ଆଲୁ ଗାୟାଧ୍ୟପୃନ ଓ ଭିଷ୍ଥ ପ୍ରସ୍ତ ଏକ ଚହ୍ୟା କର୍ବାର୍ ପ୍ର ପିକ୍ଷା କର୍ବେ ଔଷଧ ବ୍ୟସ୍ତର୍ ସେ ଲକ୍ତେବ ଜହିର୍ ଏହ୍ୟରୁ ବଂଯ୍ ଏକ ରହ୍ୟା ପୃଞ୍ଚାଦ ନ୍ୟ ହେବ ଓ ଅରର୍ଜ୍ଧ ଏକା ହେଲେ ଦୃଃଖି-ମାନଙ୍କର। ମୂଲ୍ପରେ ଚହୟା ଓ ଭବଧ ଦାନ ହେବ । ଏ ପ୍ରଞାବରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପର୍ଶର କର୍-ବାବାର୍ଣ ଆଧାରରଃ ତ୍ରିବହୁ ହେମା ଉଲୋ-ୟକ ୪ଳାବ୍ ପ୍ରସ୍ଥୋତନ ଏ ୪ଳା ବ୍ଷର୍ ହୟ-ଗଭ ବେବ ଏଥିପାଇଁ ସହା ହିର୍ବରଅନ୍ତର୍ ସେ ଏ କଗର୍ଷ ସମସ ପ୍ରେଣ୍ଟ ବସ୍ଥାର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅହାନ ବର ଏକ ସମ୍ମ କର୍ବେ ଓ ଇପ୍ଟର୍ ଦାନତ୍ୱାୟ ଅଥବା ର୍ଣତ୍ୱାଗ୍ ହେଉ ୪ଳା ସଂଗ୍ରହ କର କାର୍ଯ୍ୟା**ର୍ମ୍ନ କର୍**ବାକୁ ହେବ ୪ୱା ର୍ଣ**େ**ଲେ ଚକ୍ଷାଲସ୍କ ଅବହା ଦୃହିଲେ ବନା ସ୍ଥରେ ହାଗ୍ହାର ଓଡ଼ାରରେ ୪ଳା ପର୍-ଗୋଧ ହେବ ଓ ଭ୍ବଷ୍ୟରକୁ ଯାହା ଲ୍ଭ୍ ହେବ ବଃଖିଙ୍କ ଗ୍ରେଟ ମୋଚନରେ ବ୍ୟସ୍କ ହେବ ଅନ୍ନୋଳେ ବୋଧକର୍ ଏ ପ୍ରସାଦନାଳ ସାଧା-

ର୍ଣ ଉପକାର୍ତନ୍ତ ଅଧିର ଏକ ଏହରୁ କାର୍ଯ୍ୟ-ରେ ସର୍ଣଭ ହେଲେ ଦେଗାସ ଚହୟାର ଯଥାଅଁଣ୍ପ ପର୍ଷା ହେବ । ବର୍ତ୍ନାନ ବ୍ୟର ଲେକ ଦେରୀସ୍ ଭିଷଥ ଓ ଚଳ୍ଛା ପ୍ରଣାଳୀର ପ୍ରଶଂହା ତାର୍ତ ଅନୁଣ୍ଡ ନାଣ ଉପର୍ଲ୍ୟିଭ ଅସଭ୍ୟନାନଙ୍କ ହେତୁର୍ ସେନାନଙ୍କ ବାଞ୍ଚା ଷ୍ଟ୍ରି ହେଉ ହାହିଁ । ଏହିଡାର୍ ଲେ୍ଟନାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚର ସେ ହଙ୍କାରେ ସର୍କ୍ ନାନ୍ୟ ସେଲ ଅୟରେ ଯଭ୍ବାନ୍ ହେଉରୁ । ଯେବେ ଧ୍ରମା-ଙ୍କର ସାଥାରଣ ଉପତାକ୍ତେ ୪ଙ୍କା ବ୍ୟସ୍ତ କର-ବାର୍ ଅବଶ୍ୟକ ଭେବେ ଏ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହା-ଯ୍ୟ କର୍ଦ୍ୱାଠୀର୍ ଅନ୍ୟ ସ୍କାର୍ଯ୍ୟ କତ୍ ବୋଧ ବେଉ ନାହ । ଔଷଧାସ୍ତ ଓ ଉଉମ ଚକ୍ୟ-କାର୍ବର୍ ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ବ୍ୟବହ ଯାଉନା ଗ୍ରେଗ କର୍ ଅଛନ୍ନ ଏହାନଙ୍କ ଭ୍ରାବ୍ ଲହିଉ ଉପାପ୍ କର୍ବାରେ ଏକାବେଲକେ ବଦ୍ୱା ଓ ଧମର ଉନ୍ନ ହେବ । ଅଭଏବ ଏମନ୍ତ ସଦ-ନ୍ଷାନରେ ସମ୍ୟଙ୍କର ସହାଯଏ କର୍ବା ରଭାକ୍ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲ ଅମ୍ବେମାନେ ସଙ୍ସାଧାର୍କ୍ ଏ ବ୍ୟସ୍ରେ ଅନ୍କୂଲ ହେବାସାଇଁ ଅନ୍ସେଧ କର୍ଅଛି ।

/ ଉଦ୍ଗ୍ରଶର ବନାଷ ।

यानुमानदार दल्पाउठकावनर्थेक् वाय्च ଜାମ୍ଲ ସାହେକ ଉଦ୍ଗ୍ରାର ମୂଳୋସ୍ଥାନ କାର୍ଣ୍ ବ୍ର<u>ଣ</u>୍ଡରକ କୋଇ ଚଳଭ୍ୟାସ ଭା^ଷି ର୍ଗରେ ଗଣ୍ଡିଏ ନନ୍ତ୍ୟ ଲେଖି ପଞ୍ଚ ବୟ-ଅର୍ମ୍ବ । ଅଲ୍ବନ ଅଟରେ ସେ ବେହାର୍ଭ୍ତ ଯାଇ ହେଠା ବଦ୍ୟାଇସ୍ ଓ ହତେଶ୍ମାନଙ୍କରେ ଏ ଗୁଣା ପ୍ରଚଳିତ ଅବାର ଦେଖି ଅବବାର ସକୁ ସମୃବ୍ୟ ଲେଖିବାର ପ୍ରସ୍ୱୋଚ୍ଚନ୍ଦ ହେଲ । ଶ୍ୟସ୍ତ ବାମ୍ବଳ ବାହେବ ବୋଲ୍ଶ ଯେ ପାଇ ସଂକ୍ରଷା କତେଶ୍ୟ ବହୃକାଲଣ ଉଠି ଯାଇଅଛ ଓ ପ୍ରଭଳ ମନ୍ନାଳେ ଦେଉୀସ୍ ଭ୍ୟାରେ ସେ ଦ୍ୟୁ ସର୍ମାଣରେ ସାକ୍ଷ ଓ ଅକ୍କାକ୍ଷା ମଣ୍ଡ କ୍ର୍ୟଲେ ଭାବା ନିଧ କଞ୍ଚେଧ ବୋଇଅନ୍ତ ଇଥାପି ଏ ସ୍ୱାଷା ଉଦ୍ର ବସ୍ତ୍ୟର ହରେସା ଓ ବଦ୍ୟାଳସ୍କରେ ଅରଳିତ ଅନ୍ତ । ଉଦ୍ୟେଷାକ୍ ଜାମ୍ଲ ନାହେବ ଉଦ୍ଭବଶୀସ୍ତ ଗ୍ରଷା ନଧ୍ୟର ଗଣ୍ୟ ବର୍ ହାହାରୁ । ସେ ବୋଲ୍ଲୁ ଯେ ଏହା ଦେବଲ ଦନ୍ଧୀବାଦଶବଙ୍କ କରେଶ ଓ ହେନ୍ଧା-ଗାରର ପ୍ରା ଥଲ । ବାୟବରେ ଏହା ବଳା-ସମ୍ମ ଏବ ଜାର୍କ ସ୍ୱା ଅଧନ ହାରଣ ଜାହା

ହ୍ନ ଓ ପାଇଷ୍ୟ ଓ ଆଇଷା ବଂଯୋଗରେ ଉପ୍ନ ହୋଇଅଛି । ପାଇଷ୍ୟ ଅନ୍ତ ଦୃକରସିଷା ଅଧିଲ ଓ ଶ୍ରଷ୍ଟପେ ଜହିର ଶିଷା ଦେବାସୁ ଲେଫ୍ଟନ୍ଲ ଗିବର୍ଣ୍ଣ ଅଷ୍ଟଳ ନ୍ହଳୁ ନାମ ପାଇଷ୍ୟ ଗଳରେ ହ୍ନ ବନ୍ତି ଓ ନିସ୍ବ ସେଖ କର ଯେଉଁ ଗ୍ରା ହେଉଅଛ ଜାବା ଅନ୍ତଳ୍କ ଘଣିଲ ଅଧିଲ ।

ଉଦ୍ସେଷା ଥର ଯାୟରୁ ଜାମ୍ଲ ହାହେଏ। ବୃକ୍ତି କଲେଷ କର୍ ଅପର ଭ୍ଞାନାନଙ୍କୁ ବ୍ରଣ ହୋଇ ନାହାରୁ । ବଙ୍କଲାଗ୍ରା ବ୍ରସ୍ତ୍ୟ ହେ ବୋଲ୍କୁ ସେ' ସେ ସ୍ଥ୍ୟ ବଳଲା ଜାଣ୍ୟ ନାହିଁ ବ୍ଲୁ ଭାବାଙ୍କର ବ୍ୟାସ ବୋଲ୍ଅନ୍ତ ସେ ଏଥିରେ ବଞ୍ଜ ବଂସ୍କର୍ଗ ଓ ଅନ୍ତାନ ଶଙ୍କକ୍ଷା ନିର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଜନ୍ମଶଃ ଘିନ୍ଦ ହୋଇ ଅନ୍ପଞ୍ଚ । ଜନ୍ୟ ଅବୟା ମଧ ସେହିଂ ର୍ସ ଏଥିରେ ହାହେକ ପ୍ରଶଂନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତ ସେ ସମ୍ବାସ୍ ହିଳ୍ୟାନ କରିର ଗୋଣ ହୁଲ୍ଗ୍ଞା ଅନ୍ତ । ଭେବେ ଯେ ନାର୍ଜ୍ୟତୀ ଗ୍ରେକ୍ସ୍ସ ବ କ୍ରେକ୍ଟ୍ରୀ ଇର୍ବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ ହ୍ୟଞ୍ଗ ଶ୍ରାସାଏ ଭାହା ଶୃବସ୍ତା ନ୍ଦ୍ର ଏହି ସମୁଦ୍ର ବଳାପ୍ଲପ୍ ଅ॰ଣ ହାହାର୍ ୯୯୭ ନେଲେ ଯେଉଁ ଗ୍ଞା ହେବ ଓ ଯାହାକୁ ଲାଚ ଜାନ୍ତର ସମସ୍ତେ ବୃହିଣାଷ୍ଟ୍ର ସେହି ସଂଖ ସକ୍ରରେ ଦେଶୀସ୍କ୍ଷା ଅଟଲ । ହଂଯେଉତ ଲେଫ୍ଟନ୍ୟ ଗ୍ରହ୍ମିଲଙ୍କ ମଭ ଏହି ସେ 🤝 ଶାସ୍ ଇଖାଣ ଶୃବର୍ଷ ହେକ ଓ ଅନ୍ତ ସେଥିରେ ବଳାପ୍ତ ଗ୍ରା ଯୋଗ ହେନ ନାନ୍ତି ରେବେ କର୍ଭବର୍ଷୀଣ୍ ଶ୍ରଷାଷସ୍ତ ଗୋଟ ଳ୍ଷଣ ଯେ ସେହୁଲେ ଅବଶାହ୍ୟାଠାର ବି ସ୍ବାରେ ହୌଣ୍ଡି ଶକ କ୍ଷେଷ ଅଧିକୋଥିଲି रक्षके स्व हरू वंसे वंस्के क्षारा ସ୍ତାର୍ ଅନୃଗ୍ର କର୍କୁ ସାହେକ ପ୍ରକ୍ର ଏଥିରେ ଅପରି ବର୍ ନାହାଣ୍ଡ କ୍ରେ ଭାବାଙ୍କ ସ୍କ ଏହି ଜଣାଯାଏ ସେ ବହୃତାଲର୍ ଏହିଥ ସେତେ ଏହ ନିର୍ବାହ ହେଇକ ଶାଭ ଏକଟ ଅଧିକ ବଳାପସ୍ଟ ଶକ ନ ନିଶ୍ ଓ ସେଉଁଠାରେ ର୍ବ୍ୟଖାର୍ଗଳ କ ନେଲେ ନ ରଲେ ଓ ଏହ ହେତ୍ର ଅଟ କାଲ୍ ବେଲେ ଇଂଗ୍ରାଣ୍ଡ ହ୍ବଳ ଓ ବଣ୍ଟଲାକେ ନିଶି ଗଲଣି ହେଠାରେ **ଦ୍ର୍ଗା ସଳ ବର୍ତ୍ତଯୋଗ ହେଉ ଅ**ଟ୍ୟ ସ୍ୱାର୍ ଭାଷା ପ୍ଶ ହର୍ବାର ପ୍ରସ୍ଥଳନ शिष्ट्र ।

848

ଦ୍ର୍ଗ୍ୟନ୍ତମ ଓଡ଼ଆ ସ୍ଥାଧୀ ଏ କାଲରେ ବ୍ୟୁ ଦେଶ ସବର୍ଷ୍ଣରଙ୍କ ଦୁର୍ଣପଥରେ ନ ଜ୍ୟ ହୋତ୍ସଲେ ଏଥିବ୍ଷଯ୍ୟେ କ୍ଲେ କହ-ବରୁ । ଅଥବା ଉଉଗାରୁ ଅହିବା ପର୍ଯ୍ୟରୁ

ଧର ବଞ୍ଚ ବୃକ୍ତ ର୍ଖିଲେ । ଯାହା ହେଉ ଉଷରଲଖିଭ ମନାନ୍ୟାରେ ର ସାୟକୁ ଲେଫ୍ଟ୍ନେଶ୍ନ ସବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ କରାଲରେ ଉଦ୍ଭେଷାକ୍ କରେସ ଓ ବଦଧ୍ୟ ମ୍ୟ ବହ୍ୟୁର କର୍ବାର୍ ଅଲା ଦେଇଅଛନ୍ ଦିଆବସ୍କ୍ୟ ତାଇରେକ୍ୟରଙ୍ ଅନ୍ତେଥ ର୍ଷର୍କ ଯେ ଯେଉଁ ପୃଷ୍ଟ ଶୃକ ଦେଁତୀସୃ ଷରେ ଲେଖାଯାଇ ନ ଥାଏ ଭାବା କୌଣ୍ଡି ଦ୍ୟଳସ୍କରେ ପ୍ରଚଳ କଣ୍ଡେ ନାହିଁ । ଯେବେ ୍ୟୁସ୍ତକର ଅଗ୍ୟ ହେବ ଭେବେ ଗ୍ରଣ୍ଡି-ମ୍ୟଙ୍କ ଜଣାଇଲେ **ତ**ହିର୍ ପ୍ରକାର୍ କହିତ ଏବା ବଂସ୍କୃ ପ୍ରସ୍ତୋଚ୍ଚନ ମରେ ଦଅସିବ । ଜ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟ ସଲ୍କାସ୍ କର୍ମକାର୍ଡଙ୍କ ଲକ-ଧୁ ଏ ମନ୍ତବୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେଷ୍ଟର ହେବ ଯେ সাহি খাবরাঃ বুরেবারে বেবন ত্ব হুঞা বুক কে**গব্** ব্ৰা হ্ৰ শুহ ଞ୍ଚ ବ୍ୟବହାର୍ କର୍ବାଲୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ୍ଟୋନ୍ସ ଜଳନାନଙ୍କର୍ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ

ସନା ହୋଇଅଛ । ଭ୍ୟର୍ଲ୍ସିଭ ଭ୍ୟଦେଶାନ୍ୟାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆର୍ଗ୍ୟ ଭଲ୍ ହେବ ସ୍ତେହ ନାହିଁ ନ୍ତ ସଂସ୍ଥଳତଃ ଯେ ଭାଚା ଅନାଯ୍ୟ ସରେ ସାଧ ବ**୍ୟମ**୍ୟ ଅମ୍ମାନଙ୍କ ଅନ୍ମାନ ହେଉ ସ୍ଥ । ସାହେକ ପ୍ରଶ-ହିତ ଯେତେ କଥା ନ୍ୟିଅନ୍ତ୍ର ଭାହା ଶ୍ରିଦାଲ୍ ଭଲ୍ ଦୋଧ ବର୍ଷର ନାଶ ସେ ସୃଯ୍ତ ଗଣିଏ ଲେଜାଏ ଜାବ୍ୟକ୍ଷଣ ଓ ଅଭ୍ଧାନ ପଞ୍ଚ କର ଦେଲେ ଭାହାଙ୍କର ମଇ ଇହଣ କର୍ ରୁ ଲେବେ ସବ୍ତରେ ଅଧ୍ୟ ହେବେ ହ । ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରତ୍ନତୀୟ ସକୁ ପ୍ରାର୍ ର ଅଧୟ ଓ ଭାହା ସଙ୍କାଦଶରେ ୍ରିଷ ଅଟର ଏମର ଜାବ ନାହି ବ ହାସାଇବଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦ ଗୋଟିଏ ସାପ୍ତି କା ଲ୍ଲିଭ ହୋଇ ନ ପାର୍ବ । ଚଲମାସ୍ ଭ୍ୟାରେ ପ୍ୟକ୍ତ ଶକ ପାଓଁ ନ ହେଲେ ବଂୟୁ ଭର୍ ଶକ ନେଇ ଇଂଗ୍ରେ ଗ୍ରାର୍ ଗର ହଣ କର-ର ବ ଭାଷ୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ନେମାନେ କୁଝିସାର୍ ନାହୃ ଥମ ଲ୍ଞିଭ ଉପାସ୍ତେ ଦେଶାଯ୍ୟବା ପିଭ୍ ନ୍ଦ୍ୱାଗ୍ ପ୍ଲୟ ହେବ କ୍ର ପେଷ ଭ୍ୟାସ୍ଟର

ଏକସ୍ତକାର୍ କାର୍ଚ୍ଚ ଦୋଷର୍ ସାଣ୍ପାଇ ଅନ୍ୟ-ର୍ପ ଜାର୍ଜଗ୍ଷା ହେବ । ବଶେଷରେ ଯେ ୟୁଲେ ଶୃବ ଦେଶୀସୃଗ୍ଷା କମ୍ବା ଇଂଗ୍ରବେ

କ୍ଲ ଶଳ ପ୍ରାଣ୍ଡି ନ ହୃଷୟ ହେଠାରେ କ ଢର୍ବାରୁ ହେବ ଭାବା ଗବଞ୍ଚିମେଶ୍ମ ଢସ୍ପଦେଇ ନାହାରୁ । ଏହ୍ସ କହୃତ ଶହ ଉଭୟ କତେ-ସ୍ଟେ ବ୍ୟବହାର ହୃଥ୍ୟ ଯଥା ବର୍ଲସ୍କ୍, ହାବନ, ଭାଚ୍ଚ୍ଚ୍, ଏକବାଲ୍ଦର୍ଖାୟ ଭ୍ନେ-ଦ୍ରୋର ମହ୍ୟା ଇତ୍ୟାଦ । ଭ୍ୟର୍ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏ ସରୁ ଅଟନ୍ ପ୍ରଳଭ ଓ ସମସ୍କ କୋଧ ଗ୍ୟ ହେବାର୍ ରହ୍ଭ ହେବ ନାହିଁ ଯାଏ ଏଣିକ ବେହ ନୃଅଗଳ ମିଶାଇ ସାର୍କ ନାଉଁ । ଏଞ୍ସ ବେଲେ ବର୍ତ୍ତନଳ ଆଲାଦ୍ୱାଗ୍ କଣେଷ ଲାଭ୍ ହେବାର ଜାହି କାର୍ଣ ବ୍ୟ ନୃଭନ ଓ ପୁର୍-ଭନ କଣ୍ଡ ହେବାର କଠିନ । ଲେଫ୍ଟନ୍ୟ

ସାତ୍ପାଦ୍ୱିକ ସଂବାଦ

ସର୍ଷ୍କ ହେବ ।

ଗ୍ରେଣ୍ଡର୍ ଗୋଟିଏଦନ ରଶ୍ୟ ବର୍ଥଲେ ସଲ୍

ହୋଇଥାନ୍ତା ସେ ସେବନ ଉଉାର୍ ଯେତେ

ବଳାଜାସ ସ୍ଥା ବଶେଷରେ ନିରିଥିକ ସେସକୁ

ଅମ୍ବୋନେ ଶୁଣି ବୃଃଖିଭ ହେଲ୍ ଯେ ଆର୍କୁଦ ଓ ନାଲ୍ଦ ପ୍ରହୃତ ଝାନରେ ଏ ବର୍ଷ ଶସ୍ୟର ଅବ୍ୟା ଅତମନ ଓ ଦ୍ରିଷ ଉପ୍ଥିତ ବେବାର ସମ୍ପୃଷ୍ଠି ସମ୍ବାଦନା ଅଛ । ଶସ୍ତର କନିଶ୍ର ସାହେବ ଯଥାହାଲରେ ସଭକ ହୋଇ ସଜାମାନଙ୍କ ଉବାର୍ କମିର୍ ଯହ କର୍-ଅତ୍କଳ । ସଞ୍ଜର ସେଠାରେ ଖଳଣା ଅବାସ୍ ସ୍ଥକର ଏବ କ୍ଷାଦ ଜନନ୍ଧୃାଗ୍ ଲେକଙ୍ କର୍ନ ଯୋଗାଇବାକାରଣ କେରେ ୪ଙ୍କା ସେଥର ବୋଲ୍ଅନ୍ଥ ନାଶ ପ୍ୟାକୃଲ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନ-ରେ ଏପ୍ର ଅବହା ନ ଅବାର ଅନ୍ନାନ ଞ୍ଚ ଅର ସେ ସହ ଦୃଷ୍ଣପ ହେବ ହାହି । ଏଣିକ ଦୃଭିକ କେଲେ ସହର ଅସଅନ୍ତ ।

ଗ୍ର ସ୍ଥାହରେ ବଭ୍ଗ୍ରେ ମହ୍ୟଦ ମଳହର ଭ୍ୟରେ ପୁଲ୍ୟରେ ଥାଇଁ ଗବ୍ଷିମେଶ୍ଚ ଧନ ଅଭ୍-ସାକ୍ କର୍ବା ଅଷଗ୍ଧ ସାବ୍ୟ ହେବାର୍ ଭାହାକୁ ଏକ୍କର୍ଷ କଠିତ ଷର୍ଥନ ସହର କାଗ୍ନାସର ଦଣ୍ଡ ହୋଇଅଞ୍ଚ ସୁଲ୍ୟର୍ ୪କା ଶ୍ରେସ କର୍ବା ବ୍ରସ୍ତ୍ରକ ବୋଲ୍ ବୋଧ ହୃଅଇ ।

କୋଚନର ଗ୍ଳା ଗଜ ବୂର୍ଯ୍ୟଗ୍ଟ ବର୍ଗନ ବାର୍ଣ ବଲ୍ଭର୍ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ସୂର୍ବାୟଣ

ଯକ୍ତ ଅଣାଇ ଥିଲେ ଓ ହେବେଶର୍ କଣେ ମନ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଭହଣ ବ୍ଷଣ୍ଟରେ ନାଲବଭ୍ଷାରେ ଖଣିଏ ପ୍ରଶିକା ର୍ବନା କର୍ଥଲେ ସଙ୍କାଧା-ରଣ ରାହା ପାଠକର ବହ କୌତୁକାନ୍ଧ୍ୱ ହେଲେ ଅୃଦେରୀସ୍ ଗ୍ଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ କାହାର ଏହ୍ଡ ଶବା ହୃଅଇ ନାହଂ ?

ଇଂଲ୍ୟନ୍ଧନର୍ ଅବଗ୍ର ହେଲ୍ଅସେ ଗ୍ର ବୃର୍ଯ୍ୟପଶ୍ୱ କଲ୍ଡୋରେ ପ ୬୬୬ ନିଜ୍ୟରେ थान्तृ यन वराकः प्रेमिस्ट द्वाव दक्ता। କଲ୍ଲଭା ସମସ୍ କ୍ଷକଠାର୍ ପ୍ରାସ୍ଟ ନିର୍ଧ ବ୍ଳମ୍ ଅଧିକ ।

ଚଲ୍ଚନାୟ ଜା ୧୬ ଇଟର୍ ସୂର୍ଯ୍ୟପଗ୍ଟ ଅଲୁହାବାଦ ନଗ୍ୟରେ ସମାଧ୍ୟ ଉତ୍ତାର୍ ମୋଷ ହେବାର ପାପ୍ଟୋକସ୍କରରେ ଲେଖାଅଛି ଏଥକୁ କ୍ଷାକ ଓ ଅଲ୍ବାବାଦ ସମସ୍ ମଧ୍ୟରେ ମ ୬୦ କଧ୍ୟ ଅନୃଷ୍ ଭାହା ହେଲେ କଧ୍ୟ ଘ-ଶ୍ମାରେ ପ ଏ। ୬ ଚ ମିଳ୍ୟ ଶ୍ଟ ହେଉଅଛ ଓ ଅମ୍ବେମନେ ସେ ପଧ୍ୟ ନିଜ୍ୟ ଲେଣ୍ଡଥ୍ଲ ଭାହା ପାସ୍ ଠିକଥ୍ବାର ପ୍ରନାଣ ହେଉଅଛ ।

ମାଙ୍ଗାଲେର୍ଭ୍ ଭାରଡାକ୍ସୋଗେ ସ॰ବାହ ଅତିଷ୍ଟ ଯେ ସେଠାରେ ଉତ୍ୟର୍ଷେ ସୂର୍ୟ-ସଗ୍ର ବର୍ଷନ ହୋଇଅଛ ଓ ବର୍ଷକ୍ରମାନେ वाद्यिति वर्षे व्यवस्थित स्मित्र द्वार्यस्था ହୋଇ ଅନ୍ତନ୍ତ ।

ଗର ରା ୧୬ ରଗରେ ଯେଉଁ ସ୍ଯ୍ୟଗ୍ଗ ବେଲ ରହଁରେ ଚକ୍ରଙ୍କ ଶସ୍ତା କେଉଁଦେଶ-ନାନଙ୍କ ଉପରେ ୧୪/ ଶିଗ୍ସେ ଅଭବାର୍ ସମ୍ପୃ ଶି ଷଶ୍ୟ ଦେଖାୟିକ ସେ ସକୃକ୍ ଖଣ୍ଡି ଏ ନାନରବ ମାଦାଳ ଅଥ୍ଲପ୍ନ ଷହିକା ପ୍ରକାଶ କର୍ଷକୃଷ୍ ରବନ୍ସାରେ ନଙ୍ଗେର, କାନାନ୍ର, ମାହକ ଏନ୍କରୁବ ଏକ ଲଙ୍କାଶ୍ୱାଷର ଉଡ଼ର୍ଗ୍ଟ ରଜ୍ଙ୍କ ଶଧ୍ୟା ଭଲେ ସଉବାର୍ ଲେଖାଅଛ ଓ ଉତ୍କାମ୍ୟ ଦିକ ମଧ୍ୟାନରେ ବ୍ୟକ ।

ସିନ୍ଦ୍ଅକ୍ଔଏଲ୍ଡଙ୍କ ଦେହ ସାଉଭ ହେବାଣ୍ ଗ୍ରକ୍ଷ୍ରେ ଅନେକ ସନାପ୍ରେମ୍ବଳ ଉ-ଯୁବ କାର୍ଯ୍ୟନାନ ଷ୍ଟର ହୋଇ୍ଷର । ପର୍-ନେଶ୍ର ଶାସ୍ତ ଏହାଙ୍କୁ ଆବ୍ରେଶ କର୍ଲ ।

କ୍ଷମନ୍ତ୍ରର ଜଳରେ ଅର୍ବନଙ୍କ କ୍ଲ ହେବାର୍ ଭହ ଉଟରେ ଅବା ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଗ୍ହାଲ ଓ ଉହଁରେ ଏବା ଇକହଳାର ହେଲ ର୍ଜ୍ୟଲହ୍ର ଭ୍ରିସାଇ ଅଛୁ କାହାର୍ ଚଭ ସ୍ନଲ୍ଲ ନାହିଁ । କେଭେ ଲେକର୍ ଜାବ୍ୟ ନ୍ୟୁ ହେଲ ।

ଲବଣ ବିଶସ୍ବ ହେବାକର ଜଣାଯାଇଅନ୍ତ ଯେ ଗଢ ଶ୍ରବ୍ତିଠାର ଉତର ଗ୍ରହକ୍ତିରେ ଲବଣ ମାବ୍ଲ ଊଣା ଓ କଞ୍ଜାବେ ଅଧ୍ୟକ ଯାଉଁ ବେଉଅନ୍ତ । ଗବ୍ଡିନେମ୍ମ ଏଥିର ବାଦ-ଣ ଅନ୍ୟବାନ ବାରଣ ପ୍ରବ୍ତ ହୋଇଅନ୍ତ । ବଙ୍ଗାସର ଲବଣ ମାଦ୍ୟ ଓଡ଼ିତ ଦେଇ-ସାର୍କ ନାହ୍ୟ ।

206

କଲ୍କରା ହାଇଟୋନ୍ତ କଣେ କଳ ମାହିତ୍ ସାହେତ ଗ୍ରଭବର୍ତ୍ତକୁ ଫେର ଅସି ଅସଣ। ତାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ର ଉହଣ କର୍ବାର୍ ଉତ୍କଳ ପାଲ୍-ସାହେତ ବ ସେ ଏକ୍ଟିଡ କଳ ହୋଇଥିଲେ ଅଷଣା ପୂଙ୍କ କର୍ଦ୍ୱ ପ୍ରଜ୍ୟ ଗନ୍ନଳ କଲେ ।

ବଙ୍କନଗର୍ବେ ଗୋନିଏ ଟୋବନାନଙ୍କ ଦେବାଇପ୍ ସଞ୍ଚ ନର୍ବିତ ହୋଇଥିଛି ଏ ନେବ୍-କୁ ଦ୍ବଳ କେବାରେ ଯେତେ ବ୍ରଣି ଓ ବହ୍-ଫ୍ଲ ଓଡ଼ର ଲଗିଅଛ ସେବରୁଷ ମୂଲ୍ ଶାବେ ଶଲକ ଶଙ୍କାଷ୍ ଉଣା ନ୍ଷୟ । ମୂଲପ୍ରାନାନେ ୟା ବାଳକ ସହର ଦ ୧୬ ନ ଲେଜାଏ ଦନା ମ୍ଲ୍ରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କର୍ଥରେ ।

କଲ୍ୱଭା କେନେର୍ଲ ୱେଜର ଓ ହାଙ୍କ କଲାଲ ଗଡ଼ବାଲ୍ ଭା ୬୬ ରଟ ଠାର୍ଭ ।୬୬ ରଟ ବୁଦା କଡ଼ବନ ୭୧୬ ଛନିଉ ବନ ହେବାର ଘୋଷଣା ଦହା ଯାଇଥିଛି ।

ଡେଲ୍ଟ୍ୟୁଟମ୍ ଅବଗଳ ହେଲ୍ ଯେ ସମା-ଜନଧର୍ମର୍ଷଣୀୟକ ହ ଯାବାର ସଙ୍କ୍ର ପ୍ରା ଜାଲୀକୃଷ୍ଣ ବାହାଦ୍ର ଅଧନ୍ତ ମହାଗ୍ରୀଙ୍କ ଜେଜ୍ଞ୍ୟୁଟଙ୍କ ଗ୍ରେମୋଚ କମିଭ ଇନ୍ତ ହଳ ଦେବାଲ୍ମମାନଙ୍କରେ ଅନ୍ଷାନ କମ୍ଭ କାଲ୍ୟୁଷ୍ଟ ସେଅଳନ୍ତ । କାର୍ଯ୍ୟୀ 'ଉଭମ ଅଧିର ସହକୁ ଅନ୍ତର୍ଭ ଯେ ଭାରତ୍ୱଳ-ଯୋଗେ ଗ୍ଳାୟଙ୍କ ଜନ୍ଧିଟିକା ଅଧାର କମାଳଞ୍ଜଣ ନ୍ଦ୍ର ଭବଦାନ୍ତର କ୍ରକ୍ଷୀ କ୍ରମ

ା ଗ୍ରନାସ ତା ୬୪ ର୍ଜରେ ଗ୍ଞାନର କଲେହ୍ୟର ଭାର୍ଯୋଗେ ବୋର୍ଡ ଅନ ରେନନ୍ଲୁ ଜଣାଇଥିଲେ ସେ ଅନାତ୍ରି ହେରୁର ସେଉଁ ତାରେ ଗଣ୍ୟର କ୍ଷର ହୋଇ-ଅନ୍ଥ ବୋର୍ଟ୍ରେ ଅନ୍ଧ କ୍ଷି ନଙ୍ଗଲକର୍ ସମ୍ୟା ହୋଇ ନାହିଁ । ସାର୍ଲ୍ଡେମଡ଼ିରେ ଗଣ୍ୟ ଉ-ଉମ ଓ ନଦାବା ଓଟେର୍ ନଥା କ୍ରିନାଣ୍ଡ୍ର-ରେ ବାନ୍ଥଣା ଫ୍ରଲ୍ ଆଗାଅଛ । ବୃଷ୍ଟପ୍-କ୍ରେ କଲର ଜନ୍ଧ ଅନେଟ ନୌଜାରେ ଅଧ୍ୟକ ବେମର୍ ସମ୍ବାବନା ଥିନାର୍ କଥ ଖୋଲାଇ୍ନା

କଲକତା କଳେ/ରେ ବ୍ଲାସନ ଦଥି। ଯାଇଅଛି ଯେ ନାଳେଜୁ ୬୧୮୧େବ ମୋଫର-ଲକୁ ଭ୍ରମଣ କର୍ବାକୁ ଗଲେ ଯେବେ ଜଧ୍ୟ ମାଳେଜୁ ୬ ଭାହାଙ୍କ ଷଦ କର୍ଭହଣ କର୍ବେ ଭେବେ ସେ ଉକ୍ତ କାଲ ନ୍ଧନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତ ସକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ପ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ପ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ

ବ୍ୟକ୍ତମାସ ଭା ଓ ଷ୍ଟ ନଙ୍କଳଦାର୍ କଳକ୍ତମତେ ସ୍ଥି ପ େ ସା ସମସ୍ତର୍ ଉତ୍ତର ବ୍ୟଣ ମାର୍ଗରେ ତ୍ରିନ୍ୟ ହୋଇ ସେ ୬ କଣ୍ଡ ଯାଏ ଉତ୍ତନତ୍ସେ ଅନୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

ଲ୍ଟେଇ ସୃବକୁ ସେଉଁ ନୂଲପ୍ବାମାନେ ସେରକ ବୋଇ ଅନ୍ତର୍କ୍ତ ବହିତ ନଧ୍ୟର କହୃତ ଲେକ ଝାରାକାଳ୍ତ କେଗରେ ବାନ୍ତରେ ସଞ୍ଚଳ ପାଇ ଅନ୍ତର୍କ ।

ହେସରେ ଜଣେ ଗଷ୍ଟ । ଫରାଇ ଉଦେଶ ହୋଇ ଏହେଏ ଅବଂକାର କର୍ଥକ କ ବେ ଏକାଥର୍ବେ ନବଲ୍ଞ ମୁଣ୍ଡ କାନିସାର୍ଲ । ମାଣ ଟେ ଏବା କର୍ଥ ନାହିଁ ଓ ବର୍ତନ ନ୍ଦ୍ର କେଲ୍ଜାନାରେ ରହ୍ୟନ୍ତ ।

କୃଷ୍ଣକ୍ଷରର ହହାଗ୍ଣୀ ଗୋଟଏ ହୋଷଏହୁଣ କର୍ଷାହ୍ରଣ ।

ଅନ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତାସ ହାର୍ଗାନାସର ବ୍ୟସ୍ତ -ରେ କାର୍ବଭୋଧ । ତ୍ରଞ୍ଚ ବ୍ଷୟ ଚୈକାର୍ ଅଟି, କାର୍ଦ୍ଧାସ୍ କ୍ଷ୍ନ ହୋଇଅଞ୍ଚ । ଏଥିରେ କର୍ମକର୍ଥ୍ୟ କ୍ଷ୍ନଲେକ୍ ପ୍ରାଣ ହଗ୍ର ଅନ୍ତର୍ ।

କନିକର୍ଥ୍ୟ ବଞ୍ଚଳ କ୍ଷେତ୍ତ କଞ୍ଚଳ । ବଞ୍ଚଳ କ୍ଷିତ୍ର ଅନ୍ତର ହେଳ୍ ଯେ ମାତ୍ରାଜର ଶିଷାବ୍ୟଗର ହାଇରେକ୍ଷର ଆଞ୍ଚଳ ଆଞ୍ଚଳ ହାଳେ ବଞ୍ଚଳ କ୍ଷାକ୍ର ଉପାଇ ଦେବାଆଇଁ ଗବଣ୍ଡଳ ନେଶ୍ୱଳ ଅନ୍ତେଶ୍ୟ ରେ ଅନ୍ତଳ । ବେ ଲେ-ଜଳ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ବାଧ୍ୟ କଗ୍ୟାଏ ଭାବା ହେଲେ ଅନେକ ଉଷକାର୍ ବେକ ବାର୍ଣ କୈଲ୍ଞ ସ୍ୟାରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ଅହାର ବ୍ୟକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ବ୍ୟକ୍ତର ସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍କ ଅନ୍ତର ଅ

ଓ ଓଡ଼ିଆ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅଷ୍ଟର୍ୟ ପ୍ରଷା ଅଧିୟ ଓ ଏଥିରେ ସେଉଁ ଅକୃଷ୍ଟରମାଣ ପ୍ରତ୍ୟ ଅଞ୍ଚି ଭହା କୌଣସି କର୍ମର ନୂଳୟ । ବଳଳା ଡାଇରେତ୍ୟର ପ୍ରାଣ୍ଡ ଏହ୍ଡିକାର କଥାମାନ ଏକଳାଲରେ ଜନ୍ମ କଳଳାଗ୍ଷା ଅଂ। ଯରୁ ଆଇଥିଲେ । କେକଳ ମଧ୍ୟପ୍ରଦ୍ୟର ଡାଇରେତ୍ୟର ଏକାୟରେ । ଲକଳ ନଧ୍ୟପ୍ରଦ୍ୟର ଡାଇରେତ୍ୟର ଏକାୟରେ ବ୍ୟ ନାଡ଼ାନ୍ତ ।

ସହର କଲ୍କରା ବଶ୍ବଦ୍ୟାଲପ୍ର ପ୍ରଦ୍ୟ ପିକା ପସ୍ଥାରେ ୧୯୦୬ ପପ୍ଥାରି ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଗ । ଏହାନଙ୍କ ନଧର ୧୭ ଜଣ ଲିନ୍ଦ୍ୟ କ୍ଷା, ୧୯୬୦ ପତ୍ୟର, ୮୭ ଅର୍ଖ, ୮୭୭ ଜଣ ଅମିନ୍ଦ୍ୟ ଓ ଜନ୍ଦ, ୭ ଜଣ ବ୍ରଷ୍ଟର ବଳ୍କ ଅନ୍ତର୍ଶ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର୍ଶ ଅନ୍ତର ଅ

ବ୍ୟାସନ

ଅମ୍ କଳ୍ୟରେ କଳଲ୍ଭିକ ଭ୍ରବଃମାନ ବନ୍ଦ୍ରୀତ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅନୁ ପସ୍ଥାତ୍ତ ଲେକେ ବ୍ୟର୍ଗ ସାର୍ଗ୍ର

ନିଷ୍ଟର ପାର୍ବେ । ବଙ୍କଗ୍ର କ୍ଷରା न र ल दला व ପ୍ରାସ୍ତ୍ ଚନିହା र र ल हला न ପ୍ରଶାଶକ ବନ୍ଧିତା द्र । न द्या र ଖ୍ୟୋତାର-ସେର୍ବ 4 6 6 CEI . ଅନ୍ନ ପୌର୍ବ S C E CEI * ବସମୃକ୍ ସ୍ମାବାର ବଡ଼ିବା 🖟 ୧ ୬ ଗୋଟ ନାବ୍ସଣ୍ଡେଲ 60 6 6 8 18 ଗ୍ୟୁବ୍ୟବ୍ଷେତ 68 6 61 8 60 ବୃଦ୍କ ପ୍ରସାର୍ଣ ଭୈଲ Cd 3 01 9 60 ଅପୋରାବ ସ୍ତ CB (e) 8 11 ଣା ଜଗ୍ୟାସ ସଣ

वन्द्रवादे ।

ଅକ୍ରମଶାନ ବଳାର୍

ବାରୁ ସହାଜିତ୍ୟାହାଣ୍ଡ ୧ ବଗ୍ ବରାଯ୍। 🚜

ସହ ଉତ୍କସ୍ଥିତ। ସହର କୃତ୍ୟ ଦର୍ଘୀ ବତାର ବଃବ୍ଥିତି କୁଞ୍ଚଳଙ୍କ ଯମ୍ମାଲସ୍କେ ନ୍ୟୁର ଓ ସେଷ୍ଟର ହେଲ୍ ।

ସାସ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ୍ଞର

ଭା" । ରଖ ଉସମ୍ବ ସନ୍ଦେଶ୍ରିହା ।ମୂ । ସୌଷ ଦ ୧୨ ନ ସନ ୯୬୧ସାଲ୍ ଶଲବାର

ଅଭିନ ବାଷକ ମୂଲ ୪% ବର୍ଷାନ୍ନେମୂଲ ବେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୬ ନଙ୍ଗଲ ଆଇ ଡାକମାବୂଲ ୪୯୩

র্ম ৽ প্রণ

ସ୍କ୍ଷ୍ଣିମେଣ୍ଡଙ୍କ ଧନର ଅବସ୍ଥା

ଚଲଚନାସ ଭା ୬୦ ର୍ଗରେ ଶାସୁକ୍ ଗବ-ର୍ଷିର୍ ଜେନର୍ଲ୍ ସାଜେବଙ୍କ ଅଙ୍କାନନେ ଧନ ବଗ୍ଗର୍ ଏହି ପୋଷଣାସଥ ସକ୍ଷର ହୋଇ-ଅନ୍ତ କ ବାର୍ଷିକ ଶରକମ ୫ * ଜୋ ସୂଧର ପ୍ରସେଟ ଅଧାୟ କାଷ୍ଟ ଅନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ-ଝା କାଗଳ ଅସଲେ ଅସଲ୍ ଆଗାମ କୃନନାସ ଭା ଏ ର୍ଗ ସ୍ଟରେ ଅଦାସ୍ କଗ୍ସିକ ବୋଲ ସନ ୧୮୬୭ ମହିଚା ଭା ୯୯ ର୍ଖ ଅପ୍ରେଲ୍ରେ ପୋଶଣା ବଥା ଯାଇ ଶ୍ୟା ଏଥକି ଓଡ଼ିତ ସ୍କର୍ଷିପ୍ ଜେନସ୍ଲ୍ ସାଞ୍ଚଦ ବ୍ଲାସନ ବେଇ ପକ୍ଷଣ୍ଡ ବ ଉକ୍ତ କୋଟର ଅଧିକାର୍ମାନେ ଷାଇତେ ଏଥିଲଗି କଲ୍କରା କମ୍ବେଲ୍ ଓ ନାକ୍ତ ସେଳର ସ୍ୱର୍ଲ ଅଞ୍ଜା ପଠା ଯାଇଅଛି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ବନ ଶଙ୍କା ଫେର୍ନେବ ସେବନ ପର୍ଯ୍ୟ ପୂସ୍ ସ୍ଥ ଓ ଇତ୍ୱରରାର୍ ଅଗାନୀ ରା * ୧ ରଖ ମଇ ପର୍ଯ୍ୟର, ସେରେ ବନ ହେବ ଅଧିକ ଅମେ ଧ୍ୟ ଅଷଳ ନ୍ୟା ଶୟେ ସାଅନ ଏ ବ୍ୟସନର୍ ପଦାଗ ବେଉଅଛ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଶ୍ୱଙ୍କ ବ୍ୟୁରେ ବର୍ତ୍ତନାଳ ଯଥୋଚର ୪ଙ୍କା ଅଥି ଓ ଭହିତ୍ଯାହାଟ୍ଟ ଲଭ୍ହେବାର ଅବସ୍ତଳ ତାହା କର୍ବାରେ ଭୃଣ ହେଉ ନାସିଂ রেଜେ ଟବା ଫେର ନେଉନ୍ ଅଥବା ନ ନେଉନ୍ ବାହରିହେଶ ପର୍ଗୋଧ ଜର୍ବାଲ୍

ସମଥି ଥିବାର୍ ଧନର ଅବଥା ଉଉମ କଣାଯାଏ ଓ ନ ନେଲେ ଅଧିକା ୪ଟା ବର୍କାର୍ଟ ବଞ୍-ରେ ବହନ ଓ ନେଲେ ହଧରେ ଲଭ୍ ହେବ ଅତଏକ ଉଦସ୍ ପ୍ରକାର୍ତ୍ର ଧନ୍ନଗ୍ରସ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଉମନ୍ୟ କଲଥିବାର୍ ପ୍ରକାଶ ଥାଲ୍-ଅଛି ଓ ଏଖିଷ ଅକଥା ଅନ୍ଧର୍ତ୍ତିକ ବ୍ୟୋହର ବ୍ଷପ୍ ଅଟର । ଇଣ୍ଟିସ୍ନ ଡେଲ୍ବ୍ୟୁସ ଏ ବର୍ ଦେଣ ଉର୍ସା କର୍ଅନ୍ଧ୍ୱ ଯେ ଆଗାନୀ ବର୍ଷ ଇନ୍କମ୍ୟାଧ୍ୟ ଓ ଉହଁ ସଙ୍କ ଷ୍ୟଳ ର୍ଥାମାର କର୍ ମଧ୍ୟ ଉଠିଯାଇଥାରେ । ଏମନ୍ତ ଆଶାକର ସେ ବଳେଖ ଦନକୁ ସୁଝାଛା କର୍ଷକୃତ୍ର । ନାଷ ଅମ୍ବାନକର ଭ୍ୟ ବେଉଅଛ ଯେ ଭାହାକର ଆଣା ହଫଲ ହେକ ନାର୍ଡ୍ଡ । କାର୍ଣ ଗକର୍ଣ୍ଣନେଶ୍ନ ସେ ଏଥିକ ଇତ୍କସ୍ଥାକ୍ୟ କେବଳ ନଅଣ୍ଡ ସକାଶେ ନ ନେଇ ଲେକଙ୍କୁ ଖକ୍ସରେ ମଣ ବରବା ଅଗାରେ ନେଉ ଅନ୍ତନ୍ତ ବୋଲ୍ କହନ୍ତ ବର୍ଷେ ବ୍ୟବର୍ଷ ପ୍ରୟବେଲେ ଲେକଙ୍କ କାଳ ବ୍ୟଥା ହେବ ଓ ଅନୟ ଧାବ୍ୟ ବେଲେ ଅନଲା ପ୍ରକାଶ କର୍ଭବ ଗ୍ୟାକ ର୍ଥାନରେ କର୍ଷ୍ଠାଇ ଦେବାଷାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ ପାର୍ଥା ନୋହଂ କାରଣ ଜଜ୍ୱାସ୍ ଅମ୍ନାନଙ୍କର ଲଭ ଅଞ୍ଚ କାଉଁ । ସେବେ ର୍ଥାମ ଜର୍ ଉଠିଯାଇ ଜହ[®] ସର୍ଦ-ର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ କ୍ଷଳ କର କରିକ ଭାବା ହେଲେ ଅଧିକ ଗୋଚନୀୟ ହେବ ହଳେହ ନାହିଁ । ପ୍ରଳ ର୍ଥାନୀ ସର୍ ରଣ୍ଡ ସେବେ ସବ୍ଥିନେଶ୍ମ

ଇନକ୍ଟୋକ୍ସ ଉଠାଇ ଦଅନ୍ତ ଭାହା ହେଲେ ସଙ୍ଭୋଗ୍ୟେ ଅମ୍ମାନଙ୍କର୍ମନୋମାଭ ହେବ ।

ଷର୍ମାସ୍ଥ ସୂଲ । ଅମ୍ନୋନେ ଅବଗଭ ବେଲ୍ ଯେ ସାସ୍ ଗ୍ରମାସ ଭଲେ ବାଲେଶ୍ୱର୍ର କେତେ କଣ କେଉଟ ହାରୁ ଦାର୍ବାଲୁ କୌବାଦର ଏପ୍ର-କୂଲଲୁ ଯାଇଥିଲେ । ଗ୍ରି ହେବାର୍ ଘର୍କୁ ନ ଅସି ନସା ଭ୍ରର୍କୁ ନୌକା ଅଣି ଏକ ସ୍ଥା-ନରେ ଜ୍ଲରେ ବାଳ ର୍ଖିଲେ ଓ ସେହ କୌଳାରେ ସମସ୍ତେ ସସ୍ତଳ କଲେ । ସେମାନେ କଦ୍ର ଥିବା କାଲରେ ବ୍ରବ୍ରାସ **ହୋ**ଇଥ୍ଲ ବେନାନେ ଅତେଇନ ସାଇ ବରୁ କାଣ୍ଡାର ନାହାଲ୍ଡ । ବଭାସ ବଲରେ ନୌକା ଫିଟି ଯାଇ ବନ୍ଦୁକ୍ ଗ୍ରିଗଲ କେଉଃଙ୍କୁ ବ୍ୟ ଜଣା ନାୟ ସକାଳବେଳେ ରହା ସ୍ଥକାର୍ ବେଟିଲେ ଯେ ସମ୍ପ୍ରଭ୍ବରେ ନୌକା ଗ୍ୟୁଅରୁ । ଯେଉଁ ଦଗକୁ ନେଶ୍ୟାର କର୍ଲ ବେବଳ କୁହୃଉ ସାଷ୍ ବେଖାଯାଏ ଜଳ ଶ୍ର ଅଭ ବଞ୍ଚ ନାହିଁ। ଧ୍ୟି କେଲେ ଦୂର୍ରେ କେଉଁ ଆରେ ଅଛ ଓ ଦାସୁ ଜଳରେ ଜୌକା କେଉଁ ଦଗକୁ ଯାଉଅଛି ବ୍ଷ କାଣି ପାର୍ଲେ ନାହ ଭେଗ୍ ପାଣର୍ଷା କର୍ବାର ବୃର୍ବ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସଙ୍ଗ କୌଣବି ଗାଦ୍ୟ କ ଅନ୍ୟ ସ୍ତକ୍ୟ ନାହ ଖଣ୍ଡି ଏ୬ ଯାହା ଲ୍ଗା ଧିଜ୍ୟତ୍ୱର ଭେଗକ **ମାଞ** ଏଧିସ ଅବିହାରେ ଜାହାଳର ମାନ୍ତ୍ର ଓ ପାସର୍କ ବଃମର କଥା ବଞ୍ଚେ ବର୍ଣ୍ଣନ କଣ୍-ଯାଇ ପାର୍ବ ଅମ୍ବେମାକେ କଣ୍ଣ କର୍ପାର୍ ହାନ୍ତି । ଦଃଖସାଗରରେ ଗ୍ରୀବାର କଲ୍ଲ କବ-ମାନେ କଲ୍ଲନାଗଲୁଡ଼ାଗ୍ ଏକ୍ରଥକାର୍ ହିର୍ କର ସାହ୍ୟଲେ, ଏହାନେ ପ୍ରକ୍ଷ ଅନ୍ତ୍ବ କଲେ। କରାନ, କର୍ଷାୟ ହୋଇ କଳିଲା ଉପବାସରେ କୌକାରେ ବହିଥାନ ଓ ନୌକା କାଶ୍ୱର ନାର୍ଗରୁ ଅନ୍ୟର୍ଥାଏ । ଏମନେ ଦନ ପ୍ର ସହା-ସ୍ୱଦେ ଅନ୍ତାହର ହେଉଥାଏ ଓ ବନ୍ଦଲ୍ବନ ଏହାଙ୍କ ଦଶା ଦ୍ୟଲଭା ବୃଦ୍ଧ ହେଉ ଆଏ ଯେଉଁଦନ ବଣନ୍ଦବଶ ହେଲା ଓ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏହାଙ୍କର ବଶନବଶା ଉପହର ହେଲ ସେଦନ ଏକଦନ ନାମକ ବାଣିତ୍ୟ ତାହାତ ସେହମାର୍ଚ୍ଚ ଦେଇ ଶିବାର କଥାନ ଦର୍ଭ ଦେଖିଲେ ଯେ ଖଣ୍ଡଏ ଦେଶୀସ୍ ଉଜା ଇଂପଞ୍ଚ ଓ ଉହିରେ କେତୋଟି ଲେକ ବହି ଅନ୍ତର୍ ସମ୍ବପ୍ରଥୟରେ ଗ୍ରମଣ କର୍ବାଦ୍ର କୌଣ୍ଡି ସକାର୍ ଅପ୍ଟୋଳନର ଚଭ ଦେଖା ନ ଗଲ ଜନ୍ମ ଏ ଲେକନାନେ ବ୍ୟବ୍ୟୟ ଜୋଇଅର୍ଣ୍ଡ କ୍ୟାନ ସନରେ ବଞ୍ଜସ୍ କର୍ ଜାହାଡକୁ ଉଲା ବକ୍ଟକୁ ପେକ୍ଟମାଲ୍ ଦେଙ୍କଲେ ଯେ ଉତ୍ପରେ ନଅକଣ ମନ୍ଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନଶ୍ନୟ ଓ ଅଦର୍ହର ହୋଇ ବହି ଅନୁକୃ । ଭାବାଳ କଥା କଥିବା କ କାବାଳଲୁ ରାଜ ଅଣିକା କୃଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କର୍ କଥକଲ୍ଡାଗ୍ ଦୌକାଷ୍ଟ୍ରର ଲେଜନାଜଙ୍କ ଜାହାଳ ଉପର୍କୁ ଉଠାର ଅଣିଲେ ଓ ଯସ୍ଟେନାଡି ଯର ଓ ସାବଧାନପ୍ରତଳ ସେମାନଙ୍କ ରହ୍ୟା ଓ ପ୍ୟବର୍ ବ୍ୟବହା କର୍ଷ୍ୟାରେ ଜଣେ ଲେକ ସ୍ୱର୍ଗସ୍କଳ ପ୍ରାଣ୍ଡବାକ କଲ୍ ନାଷ ଅନ୍ତ ଅଠନ୍ତଶ ପ୍ରାଣ ଷାଇଲେ । ସେନାନଙ୍କ ସମ୍ବତ୍ତାରେ କହଲେ ଯେ ସେମାନେ ବଶଳଣ ଥିଲେ ଳଣେ କେଉଁ -ଅତେ ଗଲ ଓ ସେହାନେ ଅବା ଜ୍ଞରଣେ ବଞ୍ଚ ବ୍ୟଥିଲେ ବ୍ରହ୍ମ ବ୍ରଥାରଲେ ନାହି । ବାୟବରେ କେବଳ ଅସୁଙ୍କ ହେରୁର ଏମାନେ ର୍ୟା ଆଇଲେ ନରୁବା ପ୍ରାଣକ୍ଷାର ଅନ୍ୟ କୌଣ୍ୟ ସମ୍ବାଦନା ନ ଥିଲା । ଯାହା ହେଉ କଥାନ ଏହାଙ୍କ୍ ଲଣ୍ଡନନଗର୍କୁ ସେ୬ ଯାଇ ସ୍ରଭ-ବର୍ଷର ଦେବ । ସେ । ସେ । ସେ । ସେ । ସେ । ଧ୍ୟା ଓମାନର ଆ ଆଧ୍ୟ ଧ୍ୟାଧିବାଙ୍କ ସକ୍ଷଣ ବଶେଷ ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଲେକ୍ନାନଙ୍କର ଅହାର୍ତ୍ତାଦନର ଉପାସ୍ତ କର ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାର୍ ଭାବାଙ୍କ ନାମ ଓ ବାସ୍ଥାନର ଷର୍ବସ୍ଥ ସାଇ ପ୍ରକ୍ଟାର୍ ସେମାନଙ୍କ ଭାବାଙ୍କ

ନୋକାସହର ସେହ କାହାଟ ଓ ହେହ କଥା-ନଙ୍କଦ୍ୱାଗ ଗ୍ରକ୍ତ-ର୍ଷକୁ ସେଣ୍ଡ କର ଏଠା ସବର୍ଣ୍ଣ ନେଶ୍ୱଙ୍କ ସଶ ଲେଖି ଅନ୍ତର୍ ଯେ ସେମା-ନେ ପରୁଖିକା ନାଣ୍ଡେ ଭାହାଙ୍କ କାସ୍ଥାନରେ ଗୁଡ ଓ ହୌହାକୁ ଭାହାଙ୍କ ଅର୍ପଣ କର ବ୍ଲତ୍କ ସମ୍ବାଦ ପଠାଇବେ । ଏହାଙ୍କ ବଳା-ସେ ଗ୍ରହିନେଶ୍ୱକର ୪ ୧୯୦୦ କା ବ୍ୟସ୍ ହୋଇଅଛି । ସଜାସାଲନ ଇଂଗ୍ରଳଙ୍କ ସଶ ଅର୍ବ ବ୍ୟ ହର୍ବ ? ସ୍ୱଟର୍ ଥିଲେ ଗୋଲ ବ୍ୟର ଦେଖାଯାଏ ।

ଅରୁଆବ୍ ଅର୍ଥାର ଅନ୍ଧ୍ୟ କର । ଗ୍ରହ୍ମାହର କଲ୍ବଭା ଗ୍ରେ୪ ହରେ ପ୍ରୟର ବର୍ବାଶ ରଣମାନଙ୍କର କଣାଯାଏ ସେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜନିବାର୍ମାନେ ପ୍ରଚାଙ୍କଠାର ଅର୍ବାର୍ନ୍ଦଙ୍କ ନାନାପ୍ରକାର୍ କର୍ ଅଦାଧ୍ ବର୍ଣ୍ଣ କଦର୍ଖର ଅତିବୃଦ୍ଧ ଗ୍ରାୟର୍ ଫିଡସ୍ୱା-ନ୍ନାହେକ ଏହା ବାହାର୍କ୍ଦ୍ରାୟ ହର୍ଡା ଅଖନ୍ ଗ୍ରବର୍ଷ ଶାରକାଳରେ ସେ ନଫରଲ୍ ଭୂନଣ୍ଡ ଯାଇଥିବା ସମସ୍ତର୍ ହୋସୋ ଅଟ୍ୱୋ ଇଭ୍ୟବ ପ୍ରଦ୍ୱାର୍ ପ୍ରଳାନାନେ ଭାହାଙ୍କ ଉକ୍ଟରେ ଜନ-ଦାର ଅଧିକା କର ଜେବା କଥା ଇଣାଇଲେ ଓ ଦର୍ଗାବ ନଥ କର୍ଥଲେ । ଫଉସ୍ଟାନସାବେକ ସେ ବର୍ଷାଣ୍ଡମାନ ବାଲେଶ୍ୱର କଲେକ୍ଟର ମେ-କ୍ଷ୍ୟୁଙ୍କ ଶତ୍ୟକୁ ପଠାଇଁବାରେ ସାହେବରଣ --ହିତ କରିଣ୍ୟାହେବଙ ଅନ୍ମର୍ଜନେ ଏ ବ୍ୟସ୍ ଉଉନନ୍ଦେ ଅନ୍ୟନାନ କର୍ବାହାର୍ଣ ଯାୟର ପ୍ରଥ୍ୟାକ୍ଷାହେବଙ ଲବ୍ୟରୁ ପଠାଇଲେ । ଭବନ୍ୟାରେ ଫ୍ୟସ୍ବାନ୍ୟାହେକ ଅନ୍ୟକାଳ କର ଗର ଜନନାବରେ ତଲେଜ୍ୟର୍କ ଲକ୍ୟଲ୍ ଯେଉଁ ପ୍ରୋଟି ପଠାଇଥିଲେ ଭାହା ମଧ ଗଟେ-୪ରେ ସ୍ତାଶ ହୋଇଅଛ । ହେହ ଇସୋନ୍ତର ଯେକେଥିବାର୍ ଅନ୍ଧ୍ୟସ୍ତ କର୍ ନେବାର ସାହେବ ଲେଖିଅକ୍ରଣ, ସେବରୁ ପ୍ରନାଣଶନ୍ତର ଅନେକ ଆଉପ ସର୍ଡିଏନା ଇତ୍ୟଦ ସଂଗତ କର୍ ପଠାଇଅନ୍ତର୍ । ବସ୍ତ୍ରାହେକ ବୋଲ୍ଲ ଯେ ଉରୁ ବର୍ଲ୍ଚାଗ୍ ଏହରୁ ଭ୍ରନନ୍ତେ ସମାଣ ହୋଇଥନ୍ତ । ଅନ୍ତସ୍ଥାନମହେବ ସେହନ୍ତ ଜନଦାର୍କ ଉଷରେ ଦୋଷାଗ୍ରେୟ ହୋଇଅଛ ଭାହାଙ୍କର୍ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ହେଇ ପଠାଇଅନ୍ତର୍ ଉତ୍ସରେ ହେମାନେ ଅଧିତା କର ନେକାର୍ ବଥା ଅମୁଦାର କର ହେବଲ ଏହି ହେଉ ବର୍ଗାର ଅନ୍ତର ସେ ଶ୍ରତାନାଦେ ପଞ୍ଜାନ୍ଦକ

ଏ ତ୍ରାକ ଲେଖି ଅନୁକୃ । ଯାହା ବେଉ ଅଧିକାକ ମୁମ୍ ବ୍ୟ ନେବା କ୍ଷସ୍ଟର ସବର୍ଷ୍ଣିମେଣ୍ଟବଳାବାନେ ବ ଓଁ ଲେ ବାବନନାଳଙ୍କ ଦୃତ ବଶ୍ୱାବ ହୋଇଥା ବର୍କ ସ୍ୟୁକ୍ତ ପିଉସ୍।କ୍ବାହେକଙ୍କ ଅନ୍ବଳାହଦେହ୍ୟୁକ୍ତୋ କନିଦାର୍ମାନେ ଭଳଲ୍ଞିକ ଅଧିହା ଜନ୍ୟକ୍ଷ ଅଧିକ୍ ଅକୁଅବ୍ ନେବାର୍ ପ୍ରବାଶ ଖାଇଅନାଶ୍ରେ । वाह

୍ୟେଶ୍ର ଅଧିକା କର ପ୍ରଚର୍ଷ ଗୁଖର ହଥର । ୧ଡାବ୍ଟରୀ ଆଧ୍ୟରୀ ବହୁ ଲ୍ଗରୀ ବ୍ୟହ୍ୟ ^{ଯୁକ୍}ଲ ×ସ୍କଆଁ⊲ଲ୍ମା ୬ଭହର୍କ୍ ଜଳୀ ୭ବେବର୍ଷ୍-ଲ ଏମ୍କ ର୍ମେ ୮ବସମ୍ପଞ୍ଜୀ ୯ସଲ୍ନା ଓ ଅନ୍ୟାଧାରଣ ସ ୯ ଦଗ୍ରେଶ୍ୱର୍ ଟର୍ଜା । ଯେଏରୁ ଅଧିକା କର୍ କ୍ଷେଷ ଅମସ୍ତେ ।

ସ୍ଥାର ହେଅଇ ଯଥା; ୍ ର୍ବଦ୍ୟରୀ । ଗ୍ରାଦାଶ ଖରୀ । ସହ ହାର୍ହା ବର୍ଭ ୪ ବାର୍ଣ୍ଡାନ ୬ ମନ୍ଦ୍ର ୨ ବର୍ଷ୍ଟ୍ୟ ବାସ୍ କ ୨ ଜନାବେଶୀ ୮ ସୋଡ଼ାଖଳୀ ଏ ପୁର୍ଷୋଟ ନ ଶଶ୍ रर शायक्ष्या व य ଉସ୍କରୀ ଓ ନାଗଣ ୯) ବାନୁଜଗୋଇ ଗରୀ ୧ ଅମାନ୍ଷରୀ । । । ୯୪ ହାହମ ଗଳୀ ୯× ମୋକଦମ ଗଳୀ ଏହସିଆଦା ଗଳୀ ଏହ ଜାଳକ୍ୟ ହହାପ୍ୟାକ । বার্ড কর্ষ বাছেত তের্ভন্ন যে ८ ६ कथ छनान वाष्ट्र व क्याप्राह ପ୍ରକାଶ ସାଇଅନ୍ତ ଓ ଅନ୍ତର ଅନେତ ଥିଲା ସାଷ ଦେବାଲୁ ଉଦାର ଥିଲେ । ଏଥିୟ <mark>ରସ୍</mark> ନିଜ ଅଧିକା•ପ କର୍ବ ସକ ୪କାବେ ହୃନ୍ଦ ସଲ୍ଗା ଲେଖାଏ ଅଟଲ ନାଟ ବ୍ରେଖ ଜ୍ଲେ ন্ব বহু হুনরে খন্ন, অধ্ব অঠম ଯଥା ବଦାବ ଗଳୀ ସଂକ୍ଷୟ ସ୍ଥଳା ହୋଲେ त्र । भरता छ वटल वर्ष वटाहव ଖ ୯୯ କା କେଉଁ। ଏ ପେରେଥିବ କରକ୍ ସମତ ଖଳୀ କୃହାଯାଏ ନାର୍ଥ ଜାହା ହ ଦେଲେ ଜନିହାର ବର୍କୁ ଆଗନାନ୍ତୀ ବାଲଣ ଅନ୍ନର ଦେବ ନାହି ।

1861

419

501

el co

ହଳ ବ

वाड

9

250

69

219

ର୍ଷରେ ଯେହମୟ ଅଧିକାକରର ଜାଲ୍ୟା ଲେଖାଗଲ୍ ଭାହା ଏରେ ବାହ୍ୟ ହେ ଅନେଜ क्क्व चटाक् चरका स्तिवन क्या प ଥିବାର ସମ୍ବ । ଅଟେମ୍ନାନେ ହେବକୃଷ୍ ଅଧ ଲେଖିବାରୁ ଗଲେ ଅନେକ ସାନର୍ ^{ପ୍ରସ୍}ହା**ଳନ** ବୋଲ ଛାମ୍ଭ ଇହଲ୍ ଉଥାଚ ପ୍ଲ ଏହ ସୌରୁବ ଥିବାର ଜର୍ବ ବର୍ଥ କୁଝାଉଅନ୍ତି ଯଥା, ଭାର୍ଗରୀ-ଯାହାଙ୍କ କରିବାସ୍ ନଧ୍ୟୟେ

209

ବିହା " ରଙ୍ଗ ମାହେ ଉସମ୍ଭର ସନ ୧୮୭୧ ମସିହା

ଅଧିବାଳ ଗୁମ୍ବ ଚୋଡାସାଯ୍ୟ ହ ସେଠା କରି-ବ୍ୟାଧାନେ ଏହି ଚୁଲରେ ସ୍ତଳାଙ୍କଠାର୍ କର ାଇଅ । ବର୍କୁ । ଜାତରଗ୍ ମହାପ୍ରସାଦ—ଜନି-ବାନ୍ଦ୍ୟର୍ଷୋତ୍ତ ଦର୍ଶନର୍ ଫେର୍ ଅହିଳା । କରେ ହେ ସହାସ୍ତବାଦ ସଙ୍ଗରେ ଅଣିଥାନୁ ଓ ାଇଅନ୍ନାସ୍ତର ସହୃଷ୍ଧ ପ୍ରଳାନାକଙ୍କ ମହାପ୍ରହାଦ କଦିଉ ଭଲ୍ବ କଲ୍ୟ ସେମାନେ ଆ^{ହି} ମନାଶ ନାହାପଦାବ ହାଇ ଚଛୁ, ଖର୍ଚ୍ଚୀ ବ 'ୟୁଲ୍ଗର' |-ଯାହା ଜନିନାସ୍ତର ସର୍ବାସ ଖେହଃ ^{ଅନ୍}ୟୁଲ୍ ବହିଅଛୁ ଭାକାରୁ ଏଧାକୃ ଦେବାଲ୍ ବର୍ତ୍ତୀ ର ଏମରୁ ଜୁହେ । ଯେଉଁ କରିବାରନାନେ ସ୍ଥଣ ରଣ ସହର ସ୍କର୍ ହାଇ ଭେବା ଦଅନୁ ମାନେ ରଧ୍ୟ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଏ କର୍ଆଦାସ୍

- ଅତ୍ୟମାନଙ୍କର ବଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଞ୍ଚ ଯେ ସ୍ୟ ହାର୍ନାନେ ବଙ୍କରେରେ ଏହି ପ୍ରକାର ବହୁନ ବାସ୍ କର୍ମାନ ଅଦାସ୍ କର୍କୁ ମାଶ ଅଟେନ୍-ଖେ- ନ ନୟ୍ଷ୍ କହ୍ଅନୁ ସେ କରକ ଜନିଦାର-ବଳୀ ବ ଏହେ ଉନ୍ନୟ କୂଳି ଅବଧି ପାଇ ଖଳୀ । ଜ୍ୟୁକରେ କୌଣ୍ଡି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟସ୍ ଟଳୀ । ଜନିହାର୍ମାନେ କଅନ୍ତ ନାହି ଏମମ୍ ଯେ ।ପେ ସଦର୍ସୟ ଧୃକ୍ଷକାଶହା ଭାବେହା ାଚନା ନାଗଣ ଇତ୍ୟାଦ କେତେ ହହାର ଏସ୍ ର୍ନେର୍ କଥା ଲେ:କ୍ କଣାଅନ୍ତି ଓ । ଅଧ୍ୟକରେ ଜମିହାର୍ନାନେ ଇହଣ କ୍ରକୃ ସୀଏ ନାଃ କ୍ରୁଟ ଅଞ୍ଚର ପ୍ରଚାମନେ ତ୍ରୟ ଧାନେଉଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଶାଇଥଞ୍ଚ ଜନ୍ତି ନାରେ ଜ୍ୟକ୍ର ଅନ୍ୟାସ୍ କର କନ୍ତିକ ଭ୍ଣା 232 ନାରେ ବ୍ରଣ ଜାନ୍ତି, ସ୍ଥୟ ଜାବର ଶ ଆହା ଅପ୍ୟେ-ନ ଅଧ୍ୟର୍ଗେ ବ୍ୟକ୍ତ କର୍ବାକୁ ସମଧ ନୋଞ୍ଚ ଅନ୍ନାନ ଥିଅଲି ଏଠା ସିକାନାନେ विव ଲଶ୍ବ ଲେ ସଳାଙ୍କ ସୟ ଏଡେ ଅଙ୍କ ମ୍ ସେ ହଳା ଅପଡ଼ିସେ ଏଭାବହାଲ ବ୍ରତ୍ତିବାର ଅନ୍ୟସ୍କ କର ଦେଇ ଭୂଚ ହୋଇ ଦେ ଓ ସେମାନ୍ଟର ଏହିତାର ଅଲ୍ୟାଣ୍ୟ ବାର ଇକା ନ ଅବାର ଜନିଦାର୍ମାନେ ଶିଲାଦ୍ଧ କର୍ ଅହଣରେ ଅକୃତ କୋଇ ହାରୁ । ଅମ୍ବେମନେ ଏ ସ୍ତସ୍ତାବ ଲେଖିବା ଇରେ କୌଣ୍ଡି ବନ୍ କହଲେ ବ ବାଲେ-ୟ ବଲ୍ଲରେ ଜନିବାର୍ନାନେ ଯେତେ ପ୍ରକାର୍ ନ୍ଧ୍ୟ ରସ୍ତ କଅନୁ ଭାହା ସରୁ ସମ୍ବାଦ୍ୟ-କ୍ଷରରେ ବ ତାଣି ଏଠା ଜନିବାର୍ମାନେ

SIBI

931

ରସ୍ୱ-

00.

8

124

231

CAB

1 8

वर्ध

188

48

28

uca.

ଭ୍ୟଦେଶ ଆଇ ସେହି ପ୍ରକାର ର୍ମ୍ନନାନ ନେବାର ଚେଷ୍ଣା କର୍ବେ ଏଥଲୁ ଅମ୍ନୋନେ କ୍ଷ୍ୟୁଷ୍ଟ ଯେ ଭକ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଏଠା ଜନିବା-ରଙ୍କ ଭୁଲନା ଜନ୍ମେ ଅଲ୍ଡ ହୋଷର କଥା ବ୍ରନାଣ ବେଉଅଛି ଅଥିତ ଏଣିକ ବାଧକର ସମ୍ପର୍କରେ ଗବର୍ଷ୍ଣମେଶ୍ନ ଏମଲ୍ ବଥାନ କର୍ଷ-କୃତ୍ର ସେ ଅଉ କରିବାବନାନେ ବୃଦିକବ ବ୍ୟର୍ଗ୍ୟକ ଅନ୍ୟ କୌଣ୍ଡି ପ୍ରକାର ର୍ଷନ ନେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବାଇ ସମ୍ବାଦନା ନାହ୍ୟ

ଯାହା ହେଉ ବାଲେଶ୍ୱର ଜଲରେ ଯେସର୍ ଅକ୍ଷା ଅନ୍ଥ ଭାବା କବାର୍ଣ ଉଦେଶ ଦେ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ବର୍ଷ ବାହେବ ଏହି ସମ୍ତାବ କର୍ଥଲେ ବ ସେଥିଲେ ବଣଆଇନାନ୍ୟାରେ ଅଧ୍ୟକା କର୍ ନେବା ହେରୁର୍ ସେ କ୍ଷର ପୂର୍ଣ ଦେବା-ର୍ ରସ୍ମ ଅନ୍ଥ ଭାହା ଅତ୍ର ଜ୍ହର ଅର୍ଥାଭ୍ ଯେଉଁ ଓଡ଼ା ମଳଦନା କର୍ବାକୁ ଅସିବ ଉକ୍ ଷ୍ଟ୍ରଣ୍ଟେ ଭାହାର **ବ୍**ଶେଷ ଲ୍ଭ ନାହ **କ୍ଷ୍ୟା ବଡ଼ଲୋକ ଜନ୍ନିବାର୍ ଅଞ୍**ରେ ଭାବା ଦେବା କଡ଼ କବୃଦର ବଷସ୍ ନ୍ରଲ ଓ ଦଣ୍-विश्वयम्ब बार ह बार शांव व वव-ସ୍ତେ ଠିକ କାର୍ଯ୍ୟକର ନୂହଇ ସେ ହୁଲେ ଏ-ପ୍ରକାର୍ ଅନ୍ୟସ୍କ କର୍ କେତ ନେଲେ ସେ ଉକ୍ ୩୮୪ ଥାଗ୍ ଅନ୍ୟାରେ ଦଣ୍ମଯ୍ ହେବ ଏହକାର ଏକ ଆଇନ ହୃତ୍ର କର୍ବାର୍ ଉଚ୍ଚର । ଧାହା ହେଲେ ଉକ୍ତ ସ୍ତକାରେ କସି-ବାର୍ମାନେ ବଣ୍ଟମସ୍ତ ହେବେ ଓ ବଣ୍ଡ ନ ସାଲଲେ ଏମାନେ ଏଖ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ର ବଃହହାର୍ତ୍ କ୍ଷାର୍ ରତ୍ୱଦେ ନାହିଁ ।

ଶ୍ୟକୃ କରିଶ୍ୱର ସାହେକ ଏସବ ସାଇ ବୋର୍ଡିଲ୍ ସେଉଁ ସବ ଲେଖିଲେ ଇହିଁରେ ଏହି ସକାବ ଉପାସ୍ବ ସ୍ତାବ କଲେ ବ ଯ-ଦ୍ର ସନ ୧୮୬୬ ମସିହା ୨ ଅଲ୍ନର ୧ ଧାର୍ र छ न्वत ଓ ସନ रा॰ × ମସିହା । ଅଇ-ନର ୯୪ ଥାଗ୍ର ୯୬ ପ୍ରଚର୍ଣ୍ଟେ ଏପ୍ରକାର୍ ଅନ୍ୟସ୍ ର୍ଦ୍ଧନ ନେକାର୍ ଇଷେଧ ଅନ୍ଥ ନାଶ ଇହିର ବଞ୍ଚ ବଣ୍ଡ ବଧାନ ହୋଇ ନ ଥିବାର୍ ଭାହାଙ୍କ ଦବେଳନାରେ ଏବଦୁଲୁ ଜନିଦାରର ବୃକ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ହେଇୁ ଜାନ ବହବାକୁ ହେବ ଓ ରାହା ହେଲେ ଉକ୍ତ ବଦୋବ୍ୟ ସହ ହେବାସ ଭ୍ଷୟୁକ୍ତ କଶେଷରେ ସନ ୧୮୬୭ ମହିହାର यद्भित्व दल्लायह द्य यदायन କ୍ରିଦାର୍ଙ୍କ ମାହାଲ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଈଙ୍କାହ ସକାଶେ ସ୍କ ୯୮୬୬ ମହିଳା ୨ ଅଭ୍ନର୍ଥା ୩× ଗ୍

ଅନ୍ସାରେ ଜନିଦାସରୁ ଓାସରେ ରଖିବାଲୁ ଚେବ ଏକ ସେହି ଅଇନର ଧା " ଗ୍ରେ ସବର୍ଷ୍ଣିନେଶ୍ୱଙ୍କ ଅଧିକାର ଅନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତି ଅ-ଇନର୍ଥା " ଗ୍ ଅନ୍ସାରେ ଉକ୍ତ ନାହାଲ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନଦାହ କର୍ବାଲ୍ ହେବ ।

ବୋର୍ଗରେକନ୍ ଏହର୍ ବଷ୍ଟ ଗବଣ୍ଡିମେଷ୍ଟାଙ୍କ୍ ଲେଖ ନନ୍ଦ୍ର ସାହେବଙ୍କ ନଭକୁ କଠନ ଜାନ କଲେହେ ଉଦନ୍ତାରେ କର୍ମ କର୍ବାକ ସ୍ତ୍ରାବ କଲେ କେବଲ ଏହି ହଣେଷ ଲେଖିଲେ ଯେ ଦ୍ରବର୍ଷ ଉଡାର୍ ଏହିଏ କର୍ବାକୁ ହେବ । ଏଥ୍ୟର ପୋଷଣାଷ୍ଟ୍ରାଗ୍ ଜନିହାର୍କ୍ ସ୍ତର୍ଜ କର୍ସିକ ଯେ ସେମାନେ ଏସର ବ୍ୟବ-ହାର୍ମ୍ କାନ୍ ର୍ତ୍ତେ । ନାଶ ସବ୍ଷିମେଶ୍ମ ସେପ୍ରତାର୍ ସମସ୍ତ ଦେବା ଉତ୍ତର ଖାନ କ କର୍ ଅଣ୍ଡ ଦେଇଅନ୍ତର ବ ଯେଉଁ ଜନ୍ନିଦାର୍ଙ୍କ ନାନରେ ଏକଥାନାନ ପ୍ରକାଶ ସାଇଅଛ ସେନା-ନ୍ତଙ୍କ ଜନିହାଣ କ ହେବାରେ ଜାହ ନ ହେବ ଏଥିର ଉଉର୍ ବେମାନଙ୍କଠାର୍ ଗୃମ୍ବାତ ହେବ ଓ ଭାହା ସମ୍ମୋଷକନକ ନ ହେଲେ ହନ୍ଦ୍ୟ ନସିହା ୭ ଅଇନର " ଧାସ୍ ଅନ୍ୟାରେ ଭା-ହାଙ୍କ ଜନିଦାଶ ଓାହ କଗ୍ସିବ ।

ସାସ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବାର୍ଗୋଡିର ଜଳ ଶାୟକୁ ହିସ୍ଟ୍ରାହେବ ଓ ଶିଲ୍ଲବଦ୍ଧା କଲେକର ପ୍ରଥାନ ବର୍ମଶ୍ୟ ଲ୍କ ସାହେବ ଗ୍ରହ୍ୟାହରେ ବ୍ୟକରେ ସ୍ତ-ବେଶ ହୋଇ ସଥନେ ଯାଜପ୍ର ଅଞ୍ଚଳକ ଗ୍ରନ୍ନକଲେ ହେଠାରେ ଯାଳପୁର ଅଲ୍ନଗିଷ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ପୂଗ୍ରନ ଗାର୍ତ୍ତି-ମାନ ବେଝି ଘୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଗଣ୍ଡିଗିର ହେଇ ୟୁନ୍ଦର ସିବେ । ପ୍ରବର୍ଣ୍ୟ କନିଥା ଏହାନଙ୍କ ଅସିବାର ଦେଖି ଭ୍ର ଫ୍ରିମାନଙ୍କର୍ ରଶ୍ୟର ଓ ଶଃ ନେବାରାଇ ଏକ୍ଷହ୍ୟ ଟଳା ବ୍ୟସ୍କର୍-ବାକୁ ଅନ୍ନର ଦେଇଅନ୍ତି ।

∕ସ∯୍କ ଏଠାରେ ସେଉଁ ଜନର୍ବ ହୋଇ-यम् अपुन् कर्ववृत्व द्वेत द्वाल्यक् ଯେ ଯାୟକୁ ନହାନାନ ବ୍ୟଣ୍ଧିର ଜେନର୍ଲ୍ ସାହେକ ଆଗାନୀ ଫେକୁ ଏପ୍ରମୟ ପ୍ରଥମୟପ୍ରା-ହରେ କ୍ଷମକରେ ଅହି ପ୍ରକେଶ ହେବେ। ଏଥିର ଜଣାଯାଏ ଯେ ବୃଷ୍ଣଦେଶର ବାହୃତ୍। ଏଠାରୁ थवद्व ।

ଞିଣା ପଦେଶରେ ସାଧାରଣ ବର୍ଣ କମିତ୍ ବୂଲିକଣ ଏକଳକ୍ଷ୍ୟିତ ଇଞ୍ଜି ବଣ୍ଡ ଥିଲେ ଉତ୍ତର ଓ ବୃଷିଣ କ୍ୟକନାମରେ ବୂଲବ୍ୟଗ ବୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ନାନ ଶୟକୁ ଲେଫ୍ରଚଣ୍ୟ ଗବଞ୍ଜିର ଏ ବୂଲବ୍ୟଗ ଉଠାଇଦେଇ ସହୁହାପ୍ ଓଡ଼ିଶାପାଇ ଏକବ୍ୟଗ କ୍ଷ ଭାବା କ୍ୟକ୍ତ୍ୟ-ଗ ନାନରେ ଖାଭ କ୍ଷ ଅକ୍ରଳ । ଶ୍ୟକ୍ତ ଓଏଲ୍ୟ ସାହେକ ଏବ୍ୟଗର୍ ଏକ୍ଷିତ ଦାୟ-କ୍ୟାୟର ବୋଇ ଅନ୍ତର୍ ।

ବାଲେଶ୍ବର ବାର୍କନାସ୍ତ ହେ, ଫେନ୍ସି ସାହେକ ନେବମସ୍ତ୍ର ଏକ୍ଷକ୍ତ୍ରିକ ଇଞ୍ଜି-କସ୍ର ସଦରେ ନୟରୁ ହୋଇ ଅକ୍ଷ୍ୟ ।

ବ୍ୟସ୍ତେଣୀର ପୋବେଶନସ ହ୍ୟର ବାଇକର ଜବଲ୍ୟ ଏ, ମାଳ ଚଲିଜନ୍ୟ ୪ ଭାର୍ଷରେ ବୈଭର୍ଣୀ ବିଗ୍ରଦ୍ରେ ଉଥନ୍ତି ଭ ବେଲେ ।

ବ୍ୟର ନାଗପ୍ତ ଗ୍ରାଙ୍କ ଦେଓ । କ ଶା ନା ନା ସାଦେବ କି ସେ ବର୍ଷ ମାନ ଗ୍ରନ୍ଥିନେଶାର୍ ସେନ୍ସନ୍ ଗ୍ରେ କର୍ଅ ନୁଶ୍ର ଗୁଣବାର ଏ କଞ୍ଚଳ ଗର୍ବର ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ତୋ-ବ୍ୟକ୍ଷେଷ ବର୍ଷନ କାର୍ଣ ଯାଇଅ ନୁଶ୍ର । ଦେଠା ବାହୃତା କଲ୍କରାକ୍ ସିଦେ ।

ହାରଷୁର୍ର ପ୍ରଥାନ ଜନିଶ୍ୱ ଅଗାନାନାସ ଭା * ରଙ୍ଗରେ ଏ ନର୍ଭରେ ଅନୃଷ୍ଣ କ୍ଷାସର-ଜାନ୍ଧେ କଲ୍ବରାକୁ ସିବାର୍ ସମ୍ବାଦ ପାଇଅନ୍ତୁ ।

ଭ୍ୟତ୍ତ କ୍ରିଥିବାହି କାହେକ୍ ଚଳିକ୍ତମୟ ଜା ଏହା ଷ୍ଟର ଅଧିବେଶନରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-ଅଛି ଯେ ଇଂଲ୍ଞର ଜେଷ୍ଟ ଗ୍ରକୁମାର୍ଟ୍ ଅପ୍ର ଅପ୍ରେଶ୍ୟ ବହିତ ବ୍ରଜାନ୍ନ କ୍ରେଡିନ ବ୍ରେକ । ବୌଳ୍ପ ନମେ ଗ୍ରକୁମାର୍ଟ୍ର ଗଣ୍ଡ ଅପ୍ରେଶ୍ୟ ହେଉଣି ।

ବ୍ରବନ ସଙ୍କ ଉପଲ୍ୟରେ କଲକୋ ହା-ଲ୍କୋନ ଚଲିଉମାସ ଆ ୬ ରଖ ଠାରୁ ଅ-ସାନାମାୟ ଆ ୬ ରଖ ଅର୍ଯ୍ୟର ବନ ହୋଇ ଅନ୍ତା

ନାତ୍ରଥାଇଥିବ ଲେଖନ୍ତ ଯେ ଗ୍ଞାନତ୍ର ସେହିତାର ଅନ୍ତଳ୍ପର ରଥିଥିଲି ଭାବା ଏହ-ଅବୀର କିତାରତ ବୋଲଅଛି । ପାସ୍ ବାର୍ଥଣ ଅବଳ ପ୍ରାତି ହେବ ଓ ବାରା ଯେଉନ ନଥଶ୍ମ ହେବ ଭାବା ଶ୍ରଳ ଅନ୍ତରାଗଦ୍ୱାକ୍ ପୂର୍ଷି ହେବ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତରାଗଦ୍ୱାକ୍ ପୂର୍ଷି ହେବ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଓ ଏହିଥର୍ ଅନ୍ଥର ବୋଲ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବ ଜଣାଯାଏ । ଏ-ଲେଦ୍ରେ ବଳାର୍ବର ଗ୍ରଳ ଉର୍ମନ୍ଷ ସାହ ହେଉଅଛ । ନାବ ଇହାକଅଟ୍ଟନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ବଞ୍ଗ ଜଣାଯାଏ ଦେଠାରେ ବଳ୍ମାବ ବୃକ୍ତି ବୋଇ ନାହିଁ ଓ ଉଷ୍ଟଣ୍ଡ ଅଧିକ ଶହ୍ୟ ବ୍ୟଗର ହେବାର କୌଣ୍ଡ ଜ୍ୟ ଦେଗାଯାଉ ନାହିଁ।

୍। ଏଡ଼ିକେଶନ ସେକ୍ଟେଣ୍ ଅବଗର୍ବେଲ୍ ଯେ, ବୋମ୍ବାଲର୍ ଭଞ୍ଚ ନାମକ ସୋନ୍ତିଏ ହନ୍ତମ୍ପ୍ରବାସ୍, ସଗ୍କର ଅପଶାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ବାଲ୍କଗାକ ଅଠାଲ ଦେବା କମିଉ ସେହ ସଗ୍ରେ ଅଲ୍ଲୋକକ ହୋଇ ଅଲ୍ଲେ ଏହ ଭଞ୍ଚଳାର ହନ୍ଧର୍ମରେ ଅଘଣସ୍ ଅବସ୍ଥାବାନ୍ ବୋଲ୍ ବର୍ ପ୍ରିବ ।

୬ । ଥାରବଂଶ୍ ସମ୍ବାଦ ଅହିଅନ୍ତ , ଗୁହାସ୍କ ଅଦେଶରେ ଏଡ଼ିଆ ହାର୍ଣ ଅନ୍ତଳ ହୋଇ-ଅନ୍ତି ସେ, ସେଠାର ସଙ୍କଶ୍ୟ ଲେକମାନେ ଉଦ୍ୟର୍ଶ କନ୍ତ୍ରେ ବୃଷ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ତ୍ର କ୍ୟମର୍ ଅବ୍ର ହୋଇ ଅନ୍ତ୍ର ।

"। ର୍ଷିପ୍ ଗବଷିମେଶ ସୋଟିଏ ସାଲ ଜନନ୍ତ୍ୱାଗ୍ କୃଷ୍ୟାଗର ସହର କାଖି ଯ୍ବାନ ହୃତର ଯୋଗ ସାଧନ କର୍ବାର୍ ସଂକ୍ଷ କର୍ଅକୃତ୍ୟ ।

४ । ନେବଳପୁର୍ବ ଅନୃଗିଭ ଦାସେର, କୋଷ୍ବା ପ୍ରକ୍ତ ହାଳରେ ଉଷ୍ବଳତ ଭୁବ ଅବ୍ୟ ହୋଇଥିଛି । ପ୍ରଚ୍ଚଳ ବହୁଦ୍ଦ ଖନ୍ତ ହଳ ନଳ୍ଧ ନର୍ଅତ୍ର । ଅଭିବଳ ହୋଇଥିବ ଜ୍ୟତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ । ଅଭିବଳ ହୋଇଥିବ ଜ୍ୟତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ । ବ୍ୟକ୍ତ ଦ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ । ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥେବ ପ୍ରକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ । ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥେବ ପ୍ରକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ । ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥେବ ପ୍ରକ୍ତ । ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥକ୍ତ ।

* । ସୋମୟ ବାସର ବାଲ୍କାର ମଣ୍ଡ ପ୍ରଭାଗ କେଖିଅଥିବା, ସମ୍ପ୍ର ବର୍ଷମାନାଧ୍ୟର ଭାବାଙ୍କର ସମୟ ଦେବାଲ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଅଞ୍ଚ ଅନ୍ତ କରିମାନାଧ୍ୟର ଭାବାଙ୍କର ସମୟ ଦେବାଲ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଅଞ୍ଚ ଅଧା ଉଠାର ଦେଇଅଥିବା ସେ ବହଳି, ମାଞ୍ଚଳେ ଅଣ୍ଟ ଅଣ୍ଟ ବହଳି । ଅଠାର୍ଜ୍ୟ । ଅଭାଗେ କେଖି ବହଳି ଦେଖି । ଅଭାଗେ ବହଳି ଦେଖି । ଅଭାଗେଷ୍ଟ ସମ୍ଭ ଅଞ୍ଚଳି । ସେଖି ଦେବାର ଗାଞ୍ଚଳି । ଦେବାରାମାନଙ୍କୁ ଧୋର ଉଷ୍ଟ ପ୍ରକ୍ର ସମ୍ଭ ଅଞ୍ଚଳି । ଦେବାରାମାନଙ୍କୁ ଧୋର ଉଷ୍ଟ ପ୍ରକ୍ର ସମ୍ଭ ଅଞ୍ଚଳି । ଦେବାନାନାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ସମ୍ଭ ଅଞ୍ଚଳି । ଦେବାନାନାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ସମ୍ଭ ଅଞ୍ଚଳି । ଦେବାନାନାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ଅଞ୍ଚଳି । ସେବାନାନାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ଅଞ୍ଚଳି ।

ଶିଷ୍ଠୀୟେ ଓିଲ୍ଲଠାରେମ ବୋଲଅଛ ଏଥିୟ ଜାର୍ଣ ଉତ୍ସଣ ବର୍ବାରୁ ବେଲେଲେକ ଜର୍ଚ ନଇନ୍ଦି ଜର ବସ୍ଥୋତି ବାରଣ ହିଲ୍ଲ କର୍ଷ୍ଟରୁ ଯଥା ପ୍ରଥମ ଗୋଡିଏ ଥୁଞ୍ଜୟ ଖ ଗଳରେ ମର୍ଗ୍ୟ ତମାରମାର ଗାଦ୍ୟ ହାଇଣ ପ୍ରଦେବାରୁ ବାର୍ଣ୍ଣ ନେଲେ ଓ ବ୍ରହ୍ମର । ବ୍ରମ୍ବ ଶ୍ରକ୍ଷର ମର୍ବ୍ୟର ପ୍ରହ୍ମର । ବ୍ରମ୍ବ ଶ୍ରକ୍ଷର ପ୍ରହ୍ମର ବ୍ରହ୍ମର ମର୍ବ୍ୟର ପ୍ରହ୍ମର ବ୍ରହ୍ମର ବ୍ରହ୍ମର ପ୍ରହ୍ମର ବ୍ରହ୍ମର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ରହ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତର ବ

ସେପ୍ରସମ୍ପ

ସାସ୍ତ ଭୂଲ ସ୍ଥିତ। ସମ୍ପା

1010

ନ୍କୁସାଣି ।

ମାକୁ କରେକୃତ୍ୟାୟ କରକା ବ " ବୃତକୃହାୟକୋଷ ଅନ୍ୟଣ୍ଡା

ଏହ ଉତ୍କଶ୍ୟିତ ସ୍ଥର ବଳାର କଃକ୍ତି ହିଂ କୁଞ୍ଚାରଙ ମୁକ୍ତ ଓ ହନ୍ଦର ହେଲ୍ ।